

Euroopan unionin virallinen lehti

C 164

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

63. vuosikerta

13. toukokuuta 2020

Sisältö

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan komissio

2020/C 164/01	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia M.9774 – Bain Capital Investors / Neuberger Berman / Engineering Ingegneria Informatica) ⁽¹⁾	1
2020/C 164/02	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia M.9822 – Bridgepoint/Groupe Financière CEP) ⁽¹⁾	2
2020/C 164/03	Komission tiedonanto — Muutokset valtiontukitoimenpiteitä talouden tukemiseksi tämänhetkessä covid-19-epidemiassa koskeviin tilapäisiin puitteisiin	3

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2020/C 164/04	Euron kurssi — 12. toukokuuta 2020	16
2020/C 164/05	Komission tiedonanto — Liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärän vuonna 2019 julkaiseminen direktiivillä 2003/87/EY perustettuun Euroopan unionin päästökauppajärjestelmään liittyvän markkinavakausvarannon tarkoituksia varten	17
2020/C 164/06	Komission tiedonanto Toimintasuunnitelma rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa kokonaisvaltaista unionin toimintapolitiikkaa varten	21
2020/C 164/07	Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevä hallintotoimikunta Luontoisettuuksien keskimääräiset kustannukset	34

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

V *Ilmoitukset*

MUUT SÄÄDÖKSET

Euroopan komissio

2020/C 164/08	Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisen, vähäisen muutoksen hyväksymisen perusteella muutetun yhtenäisen asiakirjan julkaiseminen	36
---------------	---	----

Oikaisuja

2020/C 164/09	Oikaisu komission tiedonantoon – Tilapäiset puitteet valtiontukitoimenpiteille talouden tukemiseksi tämänhetkisessä covid-19-epidemiassa (EUVL C 91 I, 20.3.2020)	41
---------------	---	----

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen

(Asia M.9774 – Bain Capital Investors / Neuberger Berman / Engineering Ingegneria Informatica)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2020/C 164/01)

Komissio päätti 30. huhtikuuta 2020 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen sisämarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa ainoastaan englanniksi, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=fi>) asiakirjanumerolla 32020M9774. EUR-Lex on Euroopan unionin oikeuden online-tietokanta.

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

**Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia M.9822 – Bridgepoint/Groupe Financière CEP)**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2020/C 164/02)

Komissio päätti 7. toukokuuta 2020 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen sisämarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain ranskaksi ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot;
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=fi>) asiakirjanumerolla 32020M9822. EUR-Lex on Euroopan unionin oikeuden online-tietokanta.

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

KOMISSION TIEDONANTO**Muutokset valtiontukitoimenpiteitä talouden tukemiseksi tämänhetkisessä covid-19-epidemiassa koskeviin tilapäisiin puitteisiin**

(2020/C 164/03)

1. JOHDANTO

1. Komissio antoi 19. maaliskuuta 2020 tiedonannon "Tilapäiset puitteet valtiontukitoimenpiteille talouden tukemiseksi tämänhetkisessä covid-19-epidemiassa" ⁽¹⁾, jäljempänä 'tilapäiset puitteet'. Se hyväksyi 3. huhtikuuta 2020 ensimmäiset muutokset, jotka mahdollistavat tuen, jolla nopeutetaan covid-19:ään liittyvien tuotteiden tutkimusta, testausta ja valmistusta, suojelemaan työpaikkoja ja tuetaan edelleen taloutta käynnissä olevan kriisin aikana ⁽²⁾.
2. Soveltamalla valtiontukien valvontaa kohdennetusti ja oikeasuhteisesti EU:ssa varmistetaan, että kansallisilla tukitoimenpiteillä autetaan tehokkaasti kriisistä kärsiviä yrityksiä covid-19-epidemian aikana ja rajoitetaan samalla sisämarkkinoiden kohtuuttomia vääristymiä, säilytetään sisämarkkinoiden eheys ja varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset. Tämä edistää taloudellisen toiminnan jatkuvuutta covid-19-epidemian aikana ja tarjoaa taloudelle hyvät edellytykset selviytyä kriisistä. Samalla otetaan huomioon, että on tärkeää toteuttaa siirtyminen vihreään ja digitaaliseen talouteen EU:n lainsäädännön ja tavoitteiden mukaisesti.
3. Tämän tiedonannon tarkoituksena on yksilöidä uusia tilapäisiä valtiontukitoimenpiteitä, joita komissio pitää covid-19-epidemia huomioon ottaen sisämarkkinoille soveltuvina Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla.
4. Ensinnäkin komissio katsoo, että muut kuin rahoitusalan yritykset, jotka olisivat muuten elinkelpoisia mutta joutuvat kärsimään väliaikaisesta likviditeettikriisistä covid-19-epidemian vuoksi, saattavat kohdata pidemmän aikavälin vakavaraisuusongelmia. Covid-19-epidemian leviämisen estämiseksi toteutetut kiireelliset toimenpiteet ovat monissa tällaisissa yrityksissä johtaneet tuotteiden tuotannon ja/tai palvelujen tarjonnan vähenemiseen tai jopa keskeyttämiseen sekä merkittävään kysyntähäiriöön. Tästä aiheutuvat tappiot näkyvät yritysten oman pääoman pienenemisenä ja vaikuttavat kielteisesti niiden mahdollisuuksiin saada lainaa rahoituslaitoksilta.
5. Yritysten oman pääoman väheneminen markkinoilla, joilla kysyntä on vähäistä ja tarjonta häiriintynyttä, lisää riskiä vakavasta talouden laskusuhdanteesta, joka saattaa vaikuttaa pidemmän aikaa koko EU:n talouteen. Hyvin kohdennetuilla julkisilla toimenpiteillä, joilla tarjotaan yrityksille oman pääoman ehtoisia ja/tai hybridipääomainstrumentteja, voitaisiin vähentää EU:n taloudelle aiheutuvaa riskiä lukuisten yritysten maksukyvyttömyydestä. Siten toimenpiteillä voitaisiin tukea taloudellisen toiminnan jatkuvuutta covid-19-epidemian aikana sekä sen jälkeistä talouden elpymistä.
6. Tässä tiedonannossa vahvistetaan EU:n valtiontukisääntöjen mukaiset kriteerit, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat myöntää julkista tukea oman pääoman ehtoisten ja/tai hybridipääomainstrumenttien muodossa yrityksille, joilla on taloudellisia vaikeuksia covid-19-epidemian vuoksi. Tiedonannon tarkoituksena on varmistaa, etteivät talouden häiriöt johda sellaisten yritysten tarpeettomaan poistumiseen markkinoilta, jotka olivat elinkelpoisia ennen covid-19-epidemiaa. Sen vuoksi pääomitus eivät saa ylittää vähimmäismäärää, joka tarvitaan tuensaajan elinkelpoisuuden varmistamiseen, ja niillä olisi ainoastaan palautettava covid-19-epidemiaa edeltänyt tuensaajan pääomarakenne menemättä sen pidemmälle.
7. Komissio korostaa, että kansallisen julkisen tuen myöntämistä oman pääoman ehtoisten ja/tai hybridipääomainstrumenttien muodossa covid-19-epidemian vuoksi taloudellisissa vaikeuksissa oleville yrityksille tukiohjelmien yhteydessä tai yksittäistapauksissa olisi harkittava vain, jos muuta sopivaa ratkaisua ei löydy, ja tuen myöntämiseen olisi sovellettava tiukkoja edellytyksiä. Tämä johtuu siitä, että tällaiset instrumentit vääristävät huomattavasti yritysten välistä kilpailua. Sen vuoksi toimenpiteille olisi asetettava selkeät ehdot, jotka koskevat valtion mukaantuloa, korvauksia ja irtautumista kyseisistä yrityksistä, hallinnointisäännöksiä sekä asianmukaisia toimenpiteitä, joilla voidaan rajoittaa kilpailun vääristymistä.

⁽¹⁾ Komission tiedonanto, annettu 19. maaliskuuta 2020, C(2020) 1863 (EUVL C 91 I, 20.3.2020, s. 1).

⁽²⁾ Komission tiedonanto, annettu 3. huhtikuuta 2020, C(2020) 2215 (EUVL C 112 I, 4.4.2020, s. 1).

8. Sisämarkkinoiden vääristymisen riski saattaisi olla pienempi, jos tukea myönnettäisiin EU:n tasolla ottaen huomioon EU:n yhteinen etu, jolloin ehtoja voitaisiin lieventää. Komissio katsoo, että EU:n tason tuen ja varojen lisääminen on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei tämä maailmanlaajuinen symmetrinen kriisi muutu epäsymmetriseksi häiriöksi, josta kärsivät erityisesti sellaiset jäsenvaltiot, joilla on vähemmän mahdollisuuksia tukea talouttaan ja koko EU:n kilpailukykyä.
9. Vihreällä ja digitaalisella siirtymällä on keskeinen ja ensisijainen asema onnistuneen elpymisen varmistamisessa. Komissio suhtautuu myönteisesti toimiin, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet ottaakseen nämä haasteet huomioon kansallisten tukitoimenpiteiden suunnittelussa, ja muistuttaa jäsenvaltioiden vastuusta sen varmistamisessa, etteivät tällaiset toimenpiteet haittaa EU:n ilmasto- ja digitaalitavoitteiden saavuttamista. Lisäksi komissio toteaa, että jos kansalliset tukitoimet suunnitellaan siten, että ne vastaavat jäsenvaltioiden talouksien vihreään ja digitaaliseen siirtymään liittyviä EU:n politiikkatavoitteita, pitkän aikavälin kasvu on kestävämpää ja samalla edistetään vuotta 2050 koskevan EU:n ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamista. Koska kyseessä on tuki jäsenvaltioiden taloudessa esiintyvän vakavan häiriön poistamiseen, on ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulla suunnitella kansalliset tukitoimenpiteet siten, että ne vastaavat niiden poliittisia tavoitteita. Tämän tiedonannon mukaista tukea saavien suurten yritysten on raportoitava, miten saadulla tuella edistetään niiden toimintaa vihreään ja digitaaliseen siirtymään liittyvien EU:n tavoitteiden ja kansallisten velvoitteiden mukaisesti.
10. Useat jäsenvaltiot harkitsevat lisäksi pääomaosuuden hankkimista strategisissa yrityksissä sen varmistamiseksi, ettei niiden osallistuminen EU:n talouden moitteettomaan toimintaan vaarannu. Komissio muistuttaa, että SEUT-sopimus on neutraali julkisen ja yksityisen omistuksen suhteen (SEUT-sopimuksen 345 artikla). Jos jäsenvaltiot ostavat yritysten olemassa olevia osakkeita markkinahintaan tai sijoittavat tasavertaisesti yksityisten osakkeenomistajien kanssa, tämä ei yleensä ole valtiontukea⁽³⁾. Vastaavasti, jos jäsenvaltiot päättävät ostaa vasta liikkeeseen laskettuja osakkeita ja/tai tarjota yrityksille muunlaista pääomatukea tai hybridipääomainstrumentteja markkinaehtoin eli markkinataloustoimijaperiaatteen mukaisin ehdoin, tämä ei myöskään ole valtiontukea.
11. Komissio muistuttaa myös, että käytettävissä on useita lisävälineitä, joilla voidaan puuttua strategisten yritysten hankintoihin. Komissio kehotti 25. maaliskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa⁽⁴⁾ niitä jäsenvaltioita, joilla on jo käytössä ulkomaisten suorien sijoitusten seurantamekanismi, hyödyntämään täysimittaisesti näitä välineitä estääkseen sellaiset pääomavirrat EU:n ulkopuolisista maista, jotka voisivat vaarantaa EU:n turvallisuuden tai yleisen järjestyksen. Komissio kehotti myös niitä jäsenvaltioita, joilla ei vielä ole seurantamekanismia tai joiden seurantamekanismit eivät kata kaikkia asiaankuuluvia liiketoimia, perustamaan täysimittaisen seurantamekanismin, joka on täysin unionin lainsäädännön, myös suoria ulkomaisia sijoituksia koskevan asetuksen⁽⁵⁾ ja pääoman vapaan liikkuvuuden (SEUT-sopimuksen 63 artikla), sekä kansainvälisten velvoitteiden mukainen.
12. Toiseksi komissio katsoo, että etuoikeudeltaan huonompi velka voi myös olla soveltuva keino tukea yrityksiä, joilla on taloudellisia vaikeuksia covid-19-epidemian vuoksi. Tällainen laina vääristää vähemmän kilpailua kuin oma pääoma tai hybridipääoma, koska sitä ei voida muuntaa omaksi pääomaksi, kun yritys jatkaa toimintaansa. Sen vuoksi tällä tiedonannolla muutettujen tilapäisten puitteiden velkainstrumentteja koskevassa 3.3 jaksossa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus myöntää tukea myös tässä muodossa edellyttäen, että sovelletaan ylimääräisiä suojoitoimia tasapuolisten toimintaedellytysten turvaamiseksi sisämarkkinoilla. Jos etuoikeudeltaan huonompi velka ylittää kuitenkin 3.3 jaksossa vahvistetut enimmäismäärät, tällainen etuoikeudeltaan huonompaa velkaa koskeva toimenpide olisi arvioitava 3.11 jaksossa vahvistettujen covid-19:ään liittyviä pääomitoimia koskevien edellytysten mukaisesti yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi.

⁽³⁾ Ks. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valtiontuen käsitteestä annetun komission tiedonannon C(2016) 2946 (EUVL C 262, 19.7.2016, s. 1) 4.2.3 jakso.

⁽⁴⁾ Komission tiedonanto – Ulkomaisia suoria sijoituksia, pääomien vapaata liikkuvuutta kolmansista maista ja Euroopan strategisten varojen suojelua ennen asetuksen (EU) 2019/452 (ulkomaisten suorien sijoitusten seuranta koskeva asetus) soveltamista koskevat ohjeet jäsenvaltioille, C(2020) 1981 final, 25.3.2020.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/452, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, unioniin tulevien ulkomaisten suorien sijoitusten seurantaan tarkoitettujen puitteiden perustamisesta (EUVL L 79 I, 21.3.2019, s. 1).

13. Kolmanneksi komissio toteaa, että tilapäisiä puitteita sovellettaessa on ilmennyt tarve korjata kirjoitusvirheitä sekä antaa lisäselvennyksiä ja tehdä muutoksia tiettyihin säännöksiin puitteiden 3.1 jaksossa, 3.2 jaksossa, 3.3 jaksossa, 3.4 jaksossa, 3.7 jaksossa sekä 4 ja 5 jaksossa.
14. Lopuksi komissio myöntää, että onnistuneeseen elpymiseen tarvitaan todennäköisesti suuria yksityisiä ja julkisia lisäinvestointeja, jotta voidaan vastata haasteisiin ja tarttua niin vihreän kuin digitaalisen siirtymän tarjoamiin mahdollisuuksiin. Tässä yhteydessä komissio muistuttaa, että nämä tilapäisten puitteiden muutokset pikemminkin täydentävät kuin korvaavat EU:n valtiontukisääntöjen jäsenvaltioille tarjoamia mahdollisuuksia antaa tukea. Esimerkiksi komission riskirahoitusta koskevat suuntaviivat⁽⁶⁾ ja yleinen ryhmäpoikkeusasetus⁽⁷⁾ antavat jäsenvaltioille runsaasti mahdollisuuksia myöntää pääomatukea erityisesti innovatiivisille yrityksille.
15. Vastaavasti jäsenvaltiot voivat päättää myöntää valtiontukea vihreän ja digitaalisen innovoinnin ja investointien tukemiseen ja ympäristönsuojelun tason parantamiseen voimassa olevien valtiontukisääntöjen⁽⁸⁾ mukaisesti. Kuten 14. tammikuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa jo ilmoitettiin, asiaa koskevia valtiontukisääntöjä, erityisesti ympäristö- ja energia-alan valtiontukia koskevia suuntaviivoja, tarkistetaan vuoteen 2021 mennessä ottaen huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toimintapoliittiset tavoitteet, ja tarkistuksella tuetaan kustannustehokasta ja sosiaalisesti osallistavaa siirtymistä ilmastoneutraaliuteen vuoteen 2050 mennessä. Näin edistetään tärkeän vihreän ja digitaalisen siirtymän mukaista Euroopan talouden elvytysstrategiaa EU:n ja jäsenvaltioiden tavoitteiden mukaisesti.

2. TILAPÄISTEN PUITTEIDEN MUUTOKSET

16. Tässä esitettävät muutokset valtiontukitoimenpiteitä talouden tukemiseksi tämänhetkessä covid-19-epidemiassa koskeviin tilapäisiin puitteisiin tulevat voimaan 8. toukokuuta 2020.
17. Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos pankit tarvitsevat covid-19-epidemian vuoksi poikkeuksellista julkista rahoitustukea (ks. pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 28 alakohta ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 29 alakohta) likviditeettiä, pääomitusta tai arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevan toimenpiteen muodossa, on arvioitava, täyttääkö kyseinen toimenpide pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 artiklan 4 kohdan d alakohdan i, ii tai iii alakohdan sekä yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 18 artiklan 4 kohdan d alakohdan i, ii tai iii mukaiset edellytykset. Jos viimeksi mainitut edellytykset täyttyvät, tällaista poikkeuksellista julkista rahoitustukea saava pankkia ei katsottaisi lähellä kaatumista olevaksi tai todennäköisesti kaatuvaksi laitokseksi. Siltä osin kuin tällaisilla toimenpiteillä puututaan covid-19-epidemiaan liittyviin ongelmiin, katsottaisiin, että toimenpiteisiin voidaan soveltaa vuoden 2013 pankkitiedonannon⁽⁹⁾ 45 kohtaa, jossa vahvistetaan poikkeus vaatimukseen, jonka mukaan osakkeenomistajien ja huonommassa etuoikeusasemassa olevien velkojien on osallistuttava vastuunjakoon.”
18. Korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Covid-19-epidemia aiheuttaa riskin vakavasta taantumasta, joka vaikuttaa koko EU:n talouteen ja uhkaa yrityksiä, työpaikkoja ja kotitalouksia. Hyvin kohdennettu julkinen tuki on tarpeen sen varmistamiseksi, että markkinoilla on edelleen riittävästi likviditeettiä ja että voidaan torjua terveille yrityksille aiheutuvat vahingot ja säilyttää taloudellisen toiminnan jatkuvuus covid-19-epidemian aikana ja sen jälkeen. Lisäksi jäsenvaltiot voivat päättää tukea matkailualan toimijoita sen varmistamiseksi, että covid-19-epidemian aiheuttamat korvaushakemukset hyväksytään, jotta voidaan varmistaa matkustajien ja kuluttajien oikeuksien suojeleminen sekä matkustajien ja matkustajien yhdenvertainen kohtelu. Koska EU:n talousarvio on rajallinen, toimet on

⁽⁶⁾ Komission tiedonanto – Suuntaviivat valtiontuesta riskirahoitussijoitusten edistämiseksi (EUVL C 19, 22.1.2014, s. 4).

⁽⁷⁾ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Esimerkiksi suuntaviivat valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle vuosina 2014–2020 (EUVL C 200, 28.6.2014, s. 1), EU:n suuntaviivat valtiontukisääntöjen soveltamisesta laajakaistaverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä (EUVL C 25, 26.1.2013, s. 1), alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat vuosille 2014–2020 (EUVL C 209, 23.7.2013, s. 1), puitteet tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatiotoimintaan myönnettävälle valtiontuelle (EUVL C 198, 27.6.2014, s. 1) ja Euroopan yhteistä etua koskevia tärkeitä hankkeita edistävän valtiontuen sisämarkkinoille soveltuvuuden arviointiperusteet (EUVL C 188, 20.6.2014, s. 4).

⁽⁹⁾ Komission tiedonanto valtiontukisääntöjen soveltamisesta finanssikriisin yhteydessä pankkien hyväksi toteutettaviin tukitoimenpiteisiin 1 päivästä elokuuta 2013 (EUVL C 216, 30.7.2013, s. 1).

pääasiassa rahoitettava jäsenvaltioiden kansallisista talousarvioista. EU:n valtiontukisäännöt antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden toteuttaa nopeita ja tehokkaita toimia, joilla tuetaan kansalaisia ja yrityksiä, erityisesti pk-yrityksiä, joilla on taloudellisia vaikeuksia covid-19-epidemian vuoksi.”

19. Korvataan 13 kohta seuraavasti:

”13. Jäsenvaltiot voivat myös suunnitella tukitoimenpiteitä ryhmäpoikkeusasetusten ⁽¹⁰⁾ nojalla ilman komission hyväksyntää.”

20. Korvataan 20 kohta seuraavasti:

”20. Tämän tiedonannon piiriin kuuluvia väliaikaisia tukitoimenpiteitä voidaan yhdistää toisiinsa tämän tiedonannon yksittäisten jaksojen säännösten mukaisesti. Tämän tiedonannon piiriin kuuluvia väliaikaisia tukitoimenpiteitä voidaan yhdistää vähämerkityksistä tukea koskevien asetusten ⁽¹¹⁾ mukaisen tuen tai ryhmäpoikkeusasetusten ⁽¹²⁾ mukaisen tuen kanssa edellyttäen, että mainittujen asetusten säännöksiä ja kasautumissääntöjä noudatetaan.”

21. Lisätään 20 a kohta seuraavasti:

”20 a. Luotto- ja rahoituslaitoksille myönnettävää tukea ei arvioida tämän tiedonannon perusteella, lukuun ottamatta seuraavia: i) välilliset edut luotto- tai rahoituslaitoksille, jotka kanavoivat tukea 3.1–3.3 jakson mukaisten lainojen tai takausten muodossa 3.4 jakson mukaisten suojatoimien nojalla, ja ii) 3.10 jakson mukainen tuki edellyttäen, ettei ohjelma ole tarkoitettu yksinomaan rahoitusalan työntekijöille.”

22. Korvataan 3.1 kohdan otsikko seuraavasti:

”3.1 Rajoitetut tukimäärät”

23. Korvataan 22 kohdassa alaviite 16 seuraavasti:

”Jos tuki myönnetään veroetuutena, sen verovelan, jonka perusteella kyseinen etu myönnetään, on oltava syntynyt viimeistään 31. joulukuuta 2020.”

⁽¹⁰⁾ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1), komission asetus (EU) N:o 702/2014, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen maa- ja metsätalouden tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 193, 1.7.2014, s. 1) sekä komission asetus (EU) N:o 1388/2014, annettu 16 päivänä joulukuuta 2014, tiettyjen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville yrityksille myönnettävien tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 369, 24.12.2014, s. 37).

⁽¹¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1), komission asetus (EU) N:o 1408/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalousalalla (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 9), komission asetus (EU) N:o 717/2014, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastus- ja vesiviljelyalalla (EUVL L 190, 28.6.2014, s. 45) sekä komission asetus (EU) N:o 360/2012, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 114, 26.4.2012, s. 8).

⁽¹²⁾ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (yleinen ryhmäpoikkeusasetus), komission asetus (EU) N:o 702/2014, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen maa- ja metsätalouden tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 193, 1.7.2014, s. 1) sekä komission asetus (EU) N:o 1388/2014, annettu 16 päivänä joulukuuta 2014, tiettyjen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville yrityksille myönnettävien tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 369, 24.12.2014, s. 37).

24. Korvataan 23 a kohta seuraavasti:

”23 a. Jos yritys toimii useilla aloilla, joihin 22 kohdan a alakohdan ja 23 kohdan a alakohdan mukaisesti sovelletaan eri enimmäismääriä, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava asianmukaisin keinoin, esimerkiksi erillisellä kirjanpidolla, että sovellettavaa enimmäismäärää noudatetaan kunkin toiminnan osalta ja ettei yhteenlaskettua yritys kohtaista 800 000 euron suuruista enimmäismäärää ylitetä. Jos yritys toimii 23 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla aloilla, yhteenlaskettu yritys kohtainen enimmäismäärä, joka ei saisi ylittyä, on 120 000 euroa.”

25. Lisätään 24 a kohta seuraavasti:

”24 a. Edellä olevan 3.2 jakson nojalla myönnetty tuki ei saa kasautua samaa lainapääomaa varten 3.3 jakson nojalla myönnetyn tuen kanssa ja päinvastoin. Edellä olevien 3.2 ja 3.3 jakson nojalla myönnetty tuki saa kasautua eri lainojen osalta edellyttäen, ettei lainojen kokonaismäärä tuensaajaa kohti ylitä 25 kohdan d alakohdassa tai 27 kohdan d alakohdassa vahvistettuja enimmäismääriä. Tuensaaja voi hyötyä samanaikaisesti useista 3.2 jakson mukaisista toimenpiteistä edellyttäen, ettei lainojen kokonaismäärä tuensaajaa kohti ylitä 25 kohdan d ja e alakohdassa vahvistettuja enimmäismääriä.”

26. Korvataan 25 kohdan d alakohdan iii alakohta seuraavasti:

”iii. jäsenvaltioiden komissiolle toimittamilla asianmukaisilla perusteilla (jotka liittyvät esimerkiksi tietäntyyppisten yritysten ominaisuuksiin) lainan määrää voidaan lisätä pk-yritysten ⁽¹³⁾ likviditeettitarpeiden kattamiseksi myöntämisaikajankohdasta seuraavien 18 kuukauden ajaksi ja suurten yritysten likviditeettitarpeiden kattamiseksi myöntämisaikajankohdasta seuraavien 12 kuukauden ajaksi. Likviditeettitarpeet olisi määritettävä tuensaajan antaman oman ilmoituksen perusteella ⁽¹⁴⁾.”

27. Korvataan 25 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e. Sellaisten lainojen pääoman määrä, jotka erääntyvät viimeistään 31. joulukuuta 2020, voi olla 25 kohdan d alakohdassa tarkoitettua määrää suurempi, jos jäsenvaltio on toimittanut komissiolle asianmukaiset perusteet ja jos jäsenvaltio osoittaa komissiolle, että tuen oikeasuhteisuus on yhä varmistettu.”

28. Korvataan 26 kohta seuraavasti:

”26. Jotta voidaan varmistaa likviditeetin saanti yrityksille, joilla on siitä äkillinen puute, rajoitetuksi ajaksi ja rajoitetulle lainamäärälle myönnettävät korkotuet voivat olla nykytilanteessa tarkoituksenmukainen, tarpeellinen ja kohdennettu ratkaisu. Etuoikeudeltaan huonompi velka, jolla on maksukyvyttömyysmenettelyssä huonompi asema kuin tavallisten etuoikeutettujen velkojien saatavilla, voi myös olla tarkoituksenmukainen, tarpeellinen ja kohdennettu ratkaisu nykyisissä olosuhteissa. Tällainen velka on instrumentti, joka vääristää kilpailua vähemmän kuin oma pääoma tai hybridipääoma, koska sitä ei voida muuntaa automaattisesti omaksi pääomaksi, kun yrityksen toiminta on jatkuva. Tästä syystä etuoikeudeltaan huonomman velan muodossa myönnettävän tuen ⁽¹⁵⁾ on täytettävä velkainstrumentteja koskevan 3.3 jakson mukaiset edellytykset. Koska se kuitenkin antaa yrityksille pääomatukea vastaavalla tavalla paremmat mahdollisuudet ottaa etuoikeutettua velkaa, on lisäksi sovellettava luottoriskilisää sekä määrää koskevaa lisärajoitusta etuoikeutettuun velkaan verrattuna (suurten yritysten osalta yksi kolmasosa ja pk-yritysten osalta puolet määrästä 27 kohdan d alakohdan i tai ii alakohdan mukaisesti). Jos etuoikeudeltaan huonompi velka ylittää nämä määrät, se on arvioitava 3.11 jaksossa vahvistettujen covid-19:ään liittyviä pääomitus toimia koskevien edellytysten mukaisesti yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi.”

⁽¹³⁾ Ks. määritelmä, joka vahvistetaan tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti 17 päivänä kesäkuuta 2014 annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) liitteessä I.

⁽¹⁴⁾ Likviditeettisuunnitelmaan voi sisältyä sekä käyttöpääoma- että investointikustannuksia.

⁽¹⁵⁾ Paitsi jos tuki täyttää tämän tiedonannon 3.1 jakson edellytykset.

29. Lisätään uusi 26 a kohta seuraavasti:

”26 a. Edellä olevan 3.3 jakson nojalla myönnetty tuki ei saa kasautua samaa lainapääomaa varten 3.2 jakson nojalla myönnetyn tuen kanssa ja päinvastoin. Edellä olevien 3.2 ja 3.3 jakson nojalla myönnetty tuki saa kasautua eri lainojen osalta edellyttäen, ettei lainojen kokonaismäärä tuensaajaa kohti ylitä 25 kohdan d alakohdassa tai 27 kohdan d alakohdassa vahvistettuja enimmäismääriä. Tuensaaja voi hyötyä samanaikaisesti useista 3.2 jakson mukaisista toimenpiteistä edellyttäen, ettei lainojen kokonaismäärä tuensaajaa kohti ylitä 27 kohdan d ja e alakohdassa vahvistettuja enimmäismääriä.”

30. Korvataan 27 kohdan d alakohdan iii alakohta seuraavasti:

”iii. jäsenvaltioiden komissiolle toimittamilla asianmukaisilla perusteilla (jotka liittyvät esimerkiksi tietäntyyppisten yritysten ominaisuuksiin) lainan määrää voidaan lisätä pk-yritysten ⁽¹⁶⁾ likviditeettitarpeiden kattamiseksi myöntämisaikajankohdasta seuraavien 18 kuukauden ajaksi ja suurten yritysten likviditeettitarpeiden kattamiseksi myöntämisaikajankohdasta seuraavien 12 kuukauden ajaksi. Likviditeettitarpeet olisi määritettävä tuensaajan antaman oman ilmoituksen perusteella ⁽¹⁷⁾.”

31. Korvataan 27 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e. Sellaisten lainojen pääoman määrä, jotka erääntyvät viimeistään 31. joulukuuta 2020, voi olla 27 kohdan d alakohdassa tarkoitettua määrää suurempi, jos jäsenvaltio on toimittanut komissiolle asianmukaiset perusteet ja jos jäsenvaltio osoittaa komissiolle, että tuen oikeasuhteisuus on yhä varmistettu.”

32. Lisätään 27 a kohta seuraavasti:

”27 a. Velkainstrumentteja, joilla on maksukyvyttömyysmenettelyssä huonompi asema kuin tavallisten etuoikeutettujen velkojien saatavilla, voidaan myöntää alennetuilla koroilla, jotka ovat vähintään yhtä suuret kuin peruskorko ja 27 kohdan a alakohdan taulukossa tarkoitettut luottoriskimarginaalit, joihin lisätään 200 peruspistettä suurten yritysten osalta ja 150 peruspistettä pk-yritysten osalta. Tällaisiin velkainstrumentteihin sovelletaan 27 kohdan b alakohdan vaihtoehtoista mahdollisuutta. Myös 27 kohdan c, f ja g alakohtaa on noudatettava. Jos etuoikeudeltaan huonomman velan määrä ylittää molemmat seuraavista enimmäismääristä ⁽¹⁸⁾, instrumentin soveltuvuus sisämarkkinoille määritetään 3.11 jakson mukaan seuraavasti:

- i. kaksi kolmasosaa tuensaajan vuotuisista palkkamenoista suurten yritysten tapauksessa ja vuotuiset palkkamenot pk-yritysten tapauksessa 27 kohdan d alakohdan i alakohdan mukaisesti, ja
- ii. 8,4 prosenttia tuensaajan kokonaisliikevaihdosta vuonna 2019 suurten yritysten tapauksessa ja 12,5 prosenttia tuensaajan kokonaisliikevaihdosta vuonna 2019 pk-yritysten tapauksessa.”

33. Korvataan 28 kohta seuraavasti:

”28. Tämän tiedonannon 3.1 jakson, 3.2 jakson ja 3.3. jakson mukaista takausten ja lainojen muodossa olevaa tukea voidaan myöntää äkillisestä likviditeetin puutteesta kärsiville yrityksille suoraan tai luottolaitosten ja muiden rahoituksen välittäjinä toimivien rahoituslaitosten kautta. Jälkimmäisessä tapauksessa on noudatettava jäljempänä esitettyjä edellytyksiä.”

34. Korvataan 31 kohta seuraavasti:

”31. Luottolaitosten tai muiden rahoituslaitosten olisi siirrettävä mahdollisimman kattavasti julkisesta takauksesta tai lainojen korkotuista saatavat edut tai korot lopullisille tuensaajille. Rahoituksen välittäjän on pystyttävä osoittamaan, että sillä on käytössään menetelmä, jolla varmistetaan, että kaikki edut siirretään mahdollisimman kattavasti lopullisille tuensaajille suurempina rahoitusmäärinä, riskialttiimpina salkkuina, pienempinä vakuusvaatimuksina, pienempinä takauspalkkioina tai alhaisempina korkoina kuin ilman näitä julkisia takauksia tai lainoja.”

⁽¹⁶⁾ Sellaisina kuin ne on määritelty yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen liitteessä I.

⁽¹⁷⁾ Likviditeettisuunnitelmaan voi sisältyä sekä käyttöpääoma- että investointikustannuksia.

⁽¹⁸⁾ Jos kuponkimaksut aktivoidaan, tämä on otettava näiden enimmäismäärien laskennassa huomioon edellyttäen, että aktivointi oli ennakoitu tai ennakoitavissa kyseisen valtion tuen ilmoittamisajankohtana. Laskelmaan on otettava mukaan myös kaikki muut valtion tuet, jotka myönnetään etuoikeudeltaan huonompina velkana covid-19-epidemian yhteydessä, vaikka ne jäisivätkin tämän tiedonannon ulkopuolelle. Tämän tiedonannon 3.1 jakson mukaisesti myönnettyä etuoikeudeltaan huonompaa velkaa ei kuitenkaan sisällytetä näihin enimmäismääriin.

35. Korvataan 37 kohdan j alakohta seuraavasti:

”j. Testaus- ja skaalausinfrastruktuurien on oltava avoimia useille käyttäjille, ja käyttöoikeudet on myönnettävä avoimin ja syrjimättömin perustein. Yrityksille, jotka ovat rahoittaneet vähintään 10 prosenttia investointikustannuksista, voidaan myöntää etuuskohteluun perustuva pääsy edullisemmin ehdoin.”

36. Lisätään 43 a kohta seuraavasti:

”43 a. Siltä osin kuin tällainen ohjelma koskee myös luotto- tai rahoituslaitosten työntekijöitä, näille laitoksille myönnettävän tuen tarkoituksena ei ole säilyttää tai palauttaa ennalleen laitosten elinkelpoisuutta, likviditeettiä tai vakavaraisuutta, koska tuella on lähinnä sosiaalinen tavoite ⁽¹⁹⁾. Sen vuoksi komissio katsoo, ettei tällaista tukea saisi katsoa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 28 alakohdan ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 29 alakohdan mukaiseksi poikkeukselliseksi julkiseksi rahoitustueksi eikä sitä saisi arvioida pankkialaan sovellettavien valtioneuvoston päätösten perusteella ⁽²⁰⁾.”

37. Lisätään jakso seuraavasti:

”3.11 Pääomitoimet

44. Näissä tilapäisissä puitteissa vahvistetaan EU:n valtioneuvoston päätösten mukaiset kriteerit, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat myöntää julkista tukea oman pääoman ehtojen ja/tai hybridipääomainstrumenttien muodossa yrityksille, joilla on taloudellisia vaikeuksia covid-19-epidemian vuoksi ⁽²¹⁾. Puitteilla on tarkoitus varmistaa, ettei talouden häiriintyminen johda sellaisten yritysten tarpeettomaan poistumiseen markkinoilta, jotka olivat elinkelpoisia ennen covid-19-epidemiaa. Sen vuoksi pääomitoimet eivät saa ylittää vähimmäismäärää, joka tarvitaan tuensaajan elinkelpoisuuden varmistamiseksi, ja niillä olisi ainoastaan palautettava covid-19-epidemiaa edeltänyt tuensaajan pääomirakenne menemättä sen pidemmälle. Suurten yritysten on raportoitava, miten saadulla tuella edistetään kyseisten yritysten toimintaa vihreään ja digitaaliseen siirtymään liittyvien EU:n tavoitteiden ja kansallisten velvoitteiden, myös vuotta 2050 koskevan EU:n ilmastoneutraaliustavoitteen mukaisesti.

45. Samalla komissio tähdentää, että kansallisen julkisen tuen myöntämistä oman pääoman ehtojen ja/tai hybridipääomainstrumenttien muodossa tukiohjelmien yhteydessä tai yksittäisissä tapauksissa olisi harkittava vain, jos muuta sopivaa ratkaisua ei löydy. Lisäksi tällaisten instrumenttien liikkeeseenlaskuun olisi sovellettava tiukkoja edellytyksiä, koska ne vääristävät merkittävästi yritysten välistä kilpailua. Sen vuoksi tukitoimille on vahvistettava selkeät edellytykset, jotka koskevat valtion mukaantuloa, korvauksia ja irtautumista kyseisten yritysten omasta pääomasta, hallinnointisäännöksiä ja asianmukaisia toimenpiteitä, joilla voidaan rajoittaa kilpailun vääristymistä. Tätä taustaa vasten komissio toteaa, että jos kansalliset tukitoimet suunnitellaan siten, että ne vastaavat jäsenvaltioiden talouksien vihreään ja digitaaliseen siirtymään liittyviä EU:n politiikkatavoitteita, pitkän aikavälin kasvu on kestävämpää ja samalla edistetään vuotta 2050 koskevan EU:n ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamista.

3.11.1 Soveltaminen

46. Tämän tiedonannon mukaisiin pääomitusohjelmiin ja yksittäisiin pääomitoimiin, jäljempänä yhteisesti ’covid-19:ään liittyvät pääomitoimet’, joita jäsenvaltiot toteuttavat rahoitusalan ulkopuolisten yritysten hyväksi ja jotka eivät kuulu tämän tiedonannon 3.1 jakson soveltamisalaan, sovelletaan seuraavia edellytyksiä. Niitä sovelletaan suurilla yrityksillä ja pk-yrityksillä koskeviin covid-19:ään liittyviin pääomitoimiin ⁽²²⁾.

47. Seuraavia edellytyksiä sovelletaan myös etuoikeudeltaan huonompiin velkainstrumentteihin, jotka ylittävät molemmat tämän tiedonannon 3.3 jakson 27 a kohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettujen enimmäismäärien.

⁽¹⁹⁾ Ks. vastaavasti komission päätös SA.49554 – CY – Cypriot scheme for non-performing loans collateralized with primary residences (Estia), johdanto-osan 73 kappale, ja komission päätös SA.53520 – EL – Primary Residence Protection Scheme, johdanto-osan 71 kappale.

⁽²⁰⁾ Ks. tämän tiedonannon 6 kohta.

⁽²¹⁾ Tukea voidaan jo tarjota oman pääoman ehtojen ja/tai hybridipääomainstrumenttien muodossa mutta huomattavasti pienemmin nimellismäärin tämän tiedonannon 3.1 jaksossa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

⁽²²⁾ Kuten tiedonannon 16 kohdassa todetaan, vaihtoehtojen lähestymistapojen ilmoittaminen on edelleen mahdollista SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

48. Covid-19:ään liittyvät pääomitustoimet on myönnettävä viimeistään 30. kesäkuuta 2021.

3.11.2 Tukikelpoisuus- ja mukaantuloedellytykset

49. Covid-19:ään liittyvän pääomitustoimen on täytettävä seuraavat edellytykset:
- ilman valtion tukitoimea tuensaaja joutuisi lopettamaan toimintansa tai sillä olisi vakavia vaikeuksia pitää sitä yllä. Tällaiset vaikeudet voidaan osoittaa erityisesti tuensaajan velkaantumistasteen heikkenemisellä tai vastaavilla indikaattoreilla;
  - tukitoimen toteuttaminen on yhteisen edun mukaista. Tämä voi liittyä siihen, että vältetään merkittävästä työpaikkojen menetyksestä johtuvat sosiaaliset vaikeudet ja markkinoiden toimintapuute, innovatiivisen yrityksen lopettaminen, koko järjestelmän kannalta merkittävän yrityksen lopettaminen tai tärkeään palveluun kohdistuva häiriöriski tai vastaavat tilanteet, jotka asianomainen jäsenvaltio perustelee asianmukaisesti;
  - tuensaajalla ei ole mahdollisuutta hankkia markkinoilta rahoitusta kohtuullisin ehdoin, eivätkä asianomaisessa jäsenvaltiossa käytössä olevat horisontaaliset toimenpiteet, joilla katetaan likviditeettitarpeita, riitä yrityksen elinkelpoisuuden varmistamiseen; ja
  - tuensaaja ei ole yritys, joka oli jo vaikeuksissa (yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa ⁽²³⁾ tarkoitettulla tavalla) 31. joulukuuta 2019.
50. Jäsenvaltioiden on myönnettävä covid-19:ään liittyvät pääomitustoimet komission hyväksymän tukiohjelman mukaisesti vasta sen jälkeen, kun mahdolliset tuensaajayritykset ovat esittäneet tällaista tukea koskevan kirjallisen pyynnön. Jos on kyse erikseen ilmoitettavasta tuesta, jäsenvaltioiden on esitettävä todisteet tällaisesta kirjallisesta pyynnöstä komissiolle toimitettavan yksittäistä tukitoimea koskevan ilmoituksen osana.
51. Tämän jakson ja 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 ja 3.11.7 jakson vaatimukset koskevat sekä covid-19:ään liittyviä pääomitusohjelmia että yksittäisiä tukitoimia. Hyväksyessään tukiohjelmaa komissio pyytää erillistä ilmoitusta yksittäisestä tuesta, joka ylittää 250 miljoonan euron enimmäismäärän. Komissio arvioi tällaisten ilmoitusten tapauksessa, onko tarjolla oleva markkinarahoitus tai likviditeettitarpeiden kattamiseen tarkoitetut horisontaaliset toimenpiteet riittämättömiä varmistamaan yrityksen elinkelpoisuuden, ovatko valitut pääomitusinstrumentit ja niihin liittyvät edellytykset asianmukainen keino puuttua tuensaajan vakaviin vaikeuksiin, onko tuki oikeasuhteista ja noudatetaanko tässä jaksossa ja 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 ja 3.11.7 jaksossa vahvistettuja edellytyksiä.

3.11.3 Pääomitustoitien tyypit

52. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa covid-19:ään liittyviä pääomitustoitimia käyttämällä kahdenlaisia pääomitusinstrumentteja:
- oman pääoman ehtoiset instrumentit, erityisesti uusien kantaosakkeiden tai etuosakkeiden liikkeeseenlasku; ja/tai
  - instrumentit, joihin liittyy oman pääoman komponentti, jäljempänä 'hybridipääomainsstrumentit' ⁽²⁴⁾, erityisesti voitto-osuustodistukset, äänettömät osakkuudet ja vakuudelliset tai vakuudettomat vaihtovelkakirjat.
53. Valtion tukitoimessa voidaan käyttää mitä tahansa edellä mainittujen instrumenttien muunnosta tai oman pääoman ehtoisten ja hybridipääomainsstrumenttien yhdistelmää. Jäsenvaltiot voivat myös sitoutua ostamaan edellä mainitut instrumentit markkinoilla liikkeeseenlaskun yhteydessä edellyttäen, että jos tämä johtaa valtion tukitoimeen tuensaajayrityksessä, se täyttää tämän tiedonannon 3.11 jaksossa vahvistetut

⁽²³⁾ Ks. määritelmä, joka vahvistetaan tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti 17 päivänä kesäkuuta 2014 annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1) 2 artiklan 18 kohdassa.

⁽²⁴⁾ Hybridipääomainsstrumentit ovat instrumentteja, joilla on sekä omalle että vieraalle pääomalle tyypillisiä ominaisuuksia. Esimerkiksi vaihtovelkakirjoista maksetaan korvausta kuten joukkovelkakirjoista, kunnes ne muunnetaan omaksi pääomaksi. Hybridipääomainsstrumenteista maksettavan kokonaiskorvauksen määrittäminen riippuu toisaalta korvauksesta, jota niistä maksetaan, kun ne ovat velan kaltaisia instrumentteja, ja toisaalta ehdoista, joiden mukaisesti ne muunnetaan oman pääoman kaltaisiksi instrumenteiksi.

edellytykset. Jäsenvaltion on varmistettava, että valitut pääomitusinstrumentit ja niihin liittyvät edellytykset ovat asianmukaisin keino täyttää tuensaajan pääomitusarpeet ja että ne vääristävät vähiten kilpailua.

3.11.4 Pääomituksen määrä

54. Jotta voidaan varmistaa tuen oikeasuhteisuus, covid-19:ään liittyvän pääomituksen määrä ei saa ylittää vähimmäismäärää, joka tarvitaan tuensaajan elinkelpoisuuden varmistamiseen, ja sillä olisi ainoastaan palautettava covid-19-epidemiaa edeltänyt tuensaajan pääomarakenne eli 31. joulukuuta 2019 vallinnut tilanne menemättä sen pidemmälle. Arvioitaessa tuen oikeasuhteisuutta on otettava huomioon covid-19-epidemian yhteydessä saatu tai suunniteltu valtiontuki.

3.11.5 Korvaus ja valtion irtautuminen

Yleiset periaatteet

55. Valtion on saatava sijoituksesta asianmukainen korvaus. Mitä enemmän korvaus vastaa markkinaehtoja, sitä vähemmän valtion tukitoimi vääristää kilpailua.
56. Covid-19:ään liittyvät pääomitusinstrumentit olisi lunastettava talouden vakautuessa. Komissio katsoo, että tuensaajalle on asianmukaista antaa riittävästi aikaa instrumenttien lunastamiseen. Jäsenvaltion on otettava käyttöön mekanismi, jolla kannustetaan asteittain lunastamiseen.
57. Covid-19:ään liittyvistä pääomitusinstrumenteista maksettavaa korvausta olisi korotettava, jotta lähestyttäisiin markkinahintoja. Tällä kannustettaisiin tuensaajaa ja muita osakkeenomistajia lunastamaan valtion pääomitusinstrumentit ja minimoitaisiin kilpailun vääristymisen riski.
58. Tästä seuraa, että covid-19:ään liittyvien pääomitusinstrumenttien on sisällettävä asianmukaisia kannustimia, joilla yrityksiä kannustetaan lunastamaan pääomitusinstrumentit ja etsimään vaihtoehtoja pääomaa, kun markkinaolosuhteet sen sallivat. Sen vuoksi pääomituksesta on vaadittava riittävän suuri korvaus.
59. Jäljempänä esitettyjen korvausmenetelmien sijasta jäsenvaltiot voivat ilmoittaa ohjelmista tai yksittäisistä toiminnoista, joissa korvausmenetelmää mukautetaan pääomitusinstrumentin ominaisuuksien ja etuoikeusaseman perusteella. Edellytyksenä on kuitenkin, että niillä on kokonaisuutena tarkasteltuna sellaiset vastaavat kannustavat vaikutukset, että valtio voi irtautua yrityksestä, ja samankaltainen kokonaisvaikutus valtion saamaan korvaukseen.

Oman pääoman ehtoisista instrumenteista maksettava korvaus

60. Valtion pääomasijoitus tai vastaava tukitoimi on toteutettava hinnalla, joka ei ylitä tuensaajan osakkeiden keskihintaa 15 päivän ajalta ennen pääomasijoituspyyntöä. Jos tuensaaja ei ole julkisesti noteerattu yhtiö, riippumattoman asiantuntijan olisi määritettävä sen markkina-arvo tai se olisi määritettävä muulla oikeasuhteisella keinolla.
61. Kaikkiin pääomitusinstrumenteihin on sisällyttävä korotusmekanismi, jolla korotetaan valtion saamaa korvausta ja kannustetaan siten tuensaajaa ostamaan valtion pääomasijoitukset takaisin. Korvausta voidaan korottaa myöntämällä valtiolle lisäosakkeita⁽²⁵⁾ tai käyttämällä muita mekanismeja, ja jokaisen korotuksen olisi oltava vähintään 10 prosentin lisäys valtion saamaan korvaukseen (osuudesta, jonka valtio on hankkinut covid-19:ään liittyvällä pääomasijoituksella ja jota ei ole maksettu takaisin):
- a) Korotusmekanismi aktivoidaan neljän vuoden kuluttua covid-19:ään liittyvästä pääomasijoituksesta, jos valtio ei ole myynyt vähintään 40:tä prosenttia kyseisellä pääomasijoituksella hankkimastaan pääomaosuudesta.

⁽²⁵⁾ Lisäosakkeita voidaan myöntää esimerkiksi laskemalla pääomituspäivänä liikkeeseen vaihtovelkakirjoja, jotka muunnetaan omaksi pääomaksi korotusmekanismin käynnistymispäivänä.

b) Korotusmekanismi aktivoidaan uudelleen kuuden vuoden kuluttua covid-19:ään liittyvästä pääomasijoituksesta, jos valtio ei ole myynyt koko pääomaosuuttaan, jonka se on hankkinut kyseisellä pääomasijoituksella ⁽²⁶⁾.

Jos tuensaja ei ole julkisesti noteerattu yhtiö, jäsenvaltiot voivat päättää toteuttaa kummankin korotuksen vuotta myöhemmin eli viiden vuoden ja seitsemän vuoden kuluttua covid-19:ään liittyvän pääomasijoituksen myöntämisestä.

62. Komissio voi hyväksyä vaihtoehtoisia mekanismeja, jos niillä on kokonaisuutena tarkasteltuna sellaiset vastaavat kannustavat vaikutukset, että valtio voi irtautua yrityksestä, ja samankaltainen kokonaisvaikutus valtion saamaan korvaukseen.
63. Tuensajalla olisi aina oltava mahdollisuus ostaa valtion hankkima pääomaosuus takaisin. Sen varmistamiseksi, että valtio saa sijoituksesta asianmukaisen korvauksen, takaisinostohinnan olisi oltava suurempi seuraavista kahdesta määrästä: i) valtion nimellinen sijoitus, johon lisätään vuosikorkona suoritettava korvaus, joka on 200 peruspistettä suurempi kuin jäljempänä olevassa taulukossa esitetty korvaus ⁽²⁷⁾; tai ii) markkinahinta takaisinostohetkellä.
64. Vaihtoehtoisesti valtio voi milloin tahansa myydä pääomaosuutensa markkinahinnoilla muille ostajille kuin tuensajalle. Periaatteessa tällainen myynti edellyttää mahdollisten ostajien avointa ja syrjimätöntä kuulemistä tai pörssimyyntiä. Valtio voi antaa olemassa oleville osakkeenomistajille etuoikeudet ostaa sen osuuden julkisella kuulemisella määritettyyn hintaan,

Hybridipääomainstrumenteista maksettava korvaus

65. Hybridipääomainstrumenteista maksettavassa kokonaiskorvauksessa on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat tekijät:
- valitun instrumentin ominaisuudet, mukaan luettuina sen etuoikeusasema, riski ja kaikki maksuehdot;
  - instrumenttiin sisältyvät irtautumiskannustimet (kuten korotus- ja lunastuslausekkeet); ja
  - asianmukainen viitekorko.
66. Vähimmäiskorvauksen, jota maksetaan hybridipääomainstrumenteista, kunnes ne muunnetaan oman pääoman kaltaisiksi instrumenteiksi, on oltava vähintään yhtä suuri kuin peruskorko (komission julkaisema 1 vuoden IBOR tai vastaava ⁽²⁸⁾), johon lisätään premio seuraavasti.

Hybridipääomainstrumenteista maksettava korvaus: 12 kuukauden IBOR +

Tuensajatyyppe	1. vuosi	2. ja 3. vuosi	4. ja 5. vuosi	6. ja 7. vuosi	8. vuosi ja sen jälkeen
Pk-yritykset	225 peruspistettä	325 peruspistettä	450 peruspistettä	600 peruspistettä	800 peruspistettä
Suuret yritykset	250 peruspistettä	350 peruspistettä	500 peruspistettä	700 peruspistettä	950 peruspistettä

67. Hybridipääomainstrumentit on muunnettava omaksi pääomaksi vähintään 5 prosenttia alle muuntamisa-jankohtana määritetyn TERP-arvon (Theoretical Ex-Rights Price eli teoreettinen arvo merkintäoikeuden irtoamisen jälkeen).
68. Omaksi pääomaksi muuntamisen jälkeen instrumentteihin on sisällytettävä korotusmekanismi, jolla korotetaan valtion saamaa korvausta ja kannustetaan siten tuensajia ostamaan valtion pääomasijoitukset takaisin. Jos valtio omistaa covid-19:ään liittyvällä tukitoimella hankkimansa pääoman vielä kahden vuoden kuluttua instrumenttien muuntamisesta omaksi pääomaksi, valtion on saatava lisäomistusosuus

⁽²⁶⁾ Esimerkiksi, jos korotus toteutetaan myöntämällä valtiolle lisäosakkeita. Jos valtiolla on pääomasijoituksensa seurauksena 40 prosentin pääomaosuus tuensajayrityksessä eikä se myy osuuttaan ennen vaadittua päivää, valtion osuutta olisi korotettava vähintään $0,1 \times 40$ prosenttia = 4 prosenttia, jotta se olisi 44 prosenttia neljän vuoden kuluttua covid-19:ään liittyvästä pääomasijoituksesta ja 48 prosenttia kuuden vuoden kuluttua kyseisestä sijoituksesta, jolloin muiden osakkeenomistajien omistukset vähenisivät vastaavasti.

⁽²⁷⁾ Tätä 200 peruspisteen korotusta ei sovelleta 8. vuonna eikä sen jälkeen.

⁽²⁸⁾ Peruskorot lasketaan viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta annetun komission tiedonannon (EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6) mukaisesti ja julkaistaan kilpailun pääosaston verkkosivustolla osoitteessa https://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

tuensaaajasta sen osuuden lisäksi, joka sillä on jäljellä covid-19:ään liittyvien hybridipääomainstrumenttien muuntamisen jälkeen. Tämän ylimääräisen omistusosuuden on oltava vähintään 10 prosenttia omistusosuudesta, joka valtiolla on jäljellä covid-19:ään liittyvien hybridipääomainstrumenttien muuntamisen jälkeen. Komissio voi hyväksyä vaihtoehtoisia korotusmekanismeja, jos niillä on sama kannustava vaikutus ja samankaltainen kokonaisvaikutus valtion saamaan korvaukseen.

69. Jäsenvaltiot voivat valita hinnoittelukaavan, joka sisältää myös muita korotus- ja takaisinmaksulausekkeita. Tällaiset ominaisuudet olisi suunniteltava siten, että ne kannustavat valtion tuensaaajalle myöntämän pääomistuksen varhaiseen lopettamiseen. Komissio voi hyväksyä myös vaihtoehtoisia hinnoittelumenetelmiä, jos ne johtavat suurempiin tai vastaaviin korvauksiin kuin edellä esitetyillä menetelmillä.
70. Koska hybridi-instrumentteja on hyvin monenlaisia, komissio ei anna ohjeita kaikista instrumenttityypeistä. Hybridi-instrumenttien on joka tapauksessa oltava edellä mainittujen periaatteiden mukaisia, ja niistä maksettavan korvauksen on heijastettava niihin liittyvää riskiä.

3.11.6 Hallinnointi ja kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estäminen

71. Jotta estetään kilpailun kohtuuton vääristyminen, tuensaaajat eivät saa käyttää valtiontukea aggressiiviseen liiketoiminnan laajentamiseen tai liialliseen riskinottoon. Yleisenä periaatteena on, että mitä pienempi on jäsenvaltion pääomaosuus ja mitä suurempi on siitä maksettava korvaus, sitä vähemmän tarvitaan suojatoimia.
72. Jos yli 250 miljoonan euron arvoisen covid-19:ään liittyvän pääomistustoimen edunsaajana on yritys, jolla on huomattava markkinavoima vähintään yhdellä niistä merkityksellisistä markkinoista, joilla se toimii, jäsenvaltioiden on ehdotettava lisätoimia tehokkaan kilpailun säilyttämiseksi kyseisillä markkinoilla. Ehdottaessaan tällaisia toimia jäsenvaltiot voivat erityisesti tarjota rakenteellisia tai menettelytapoja koskevia sitoumuksia, joista säädetään komission tiedonannossa neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ja komission asetuksen (EY) N:o 802/2004 mukaan hyväksyttävistä korjaustoimenpiteistä.
73. Covid-19:ään liittyvien pääomistustoimien edunsaajat eivät saa mainostaa pääomistusta kaupallisissa tarkoituksissa.
74. Niin kauan kuin vähintään 75 prosenttia covid-19:ään liittyvien pääomistustoimien instrumenteista on lunastamatta, muita tuensaaajia kuin pk-yrityksiä on estettävä hankkimasta yli 10 prosentin osuutta kilpailijoissa tai muissa saman alan toimijoissa, tuotantoketjun alku- ja loppupään toimijat mukaan luettuina.
75. Poikkeuksellisissa olosuhteissa tällaiset tuensaaajat voivat hankkia yli 10 prosentin osuuden toiminta-alueensa tuotantoketjun alku- tai loppupään toimijoissa mutta vain sillä ehdolla, että tällainen hankinta on tarpeen tuensaaajan elinkelpoisuuden säilyttämiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta yrityskeskittymien valvontaa. Komissio voi sallia hankinnan, jos se on tarpeen tuensaaajan elinkelpoisuuden säilyttämiseksi. Hankintaa ei saa toteuttaa ennen kuin komissio on tehnyt asiasta päätöksen.
76. Valtiontukea ei saa käyttää sellaisten integroituneiden yritysten taloudellisen toiminnan ristiintukemiseen, jotka olivat jo taloudellisissa vaikeuksissa 31. joulukuuta 2019. Integroituneissa yrityksissä tilit on eriytettävä selkeästi sen osoittamiseksi, että pääomistustoimi ei hyödytä tällaista toimintaa.
77. Niin kauan kuin covid-19:ään liittyvien pääomistustoimien instrumentteja ei ole lunastettu kokonaan, tuensaaajat eivät saa maksaa osinkoja ja ei-pakollisia kuponkimaksuja eivätkä ostaa takaisin osakkeita, paitsi jos nämä liittyvät valtioon.

78. Niin kauan kuin vähintään 75 prosenttia covid-19:ään liittyvien pääomistustoimien instrumenteista on lunastamatta, kenellekään tuensaajien johdon jäsenistä ei saa maksaa suurempaa palkkiota kuin kyseisen henkilön kiinteä palkkio oli 31. joulukuuta 2019. Jos henkilöstä tulee johdon jäsen pääomituksen yhteydessä tai sen jälkeen, hänen suurin sallittu palkkionsa on kenen tahansa johdon jäsenen saama pienin kiinteä palkkio 31. joulukuuta 2019. Bonuksia ja muita muuttuvia tai vastaavia palkkioita ei saa maksaa missään tapauksessa.

3.11.7 Pääomituksella hankittua omistusosuutta koskeva valtion irtautumisstrategia ja raportointivelvoitteet

79. Tuensaajien, jotka eivät ole pk-yrityksiä ja joiden saama covid-19:ään liittyvä pääomitus on yli 25 prosenttia niiden omasta pääomasta tukitoimen toteuttamisajankohtana, on esitettävä uskottava irtautumisstrategia jäsenvaltion osuutta varten, paitsi jos valtion tukiosuus supistetaan alle 25 prosenttiin omasta pääomasta 12 kuukauden kuluessa tuen myöntämisestä ⁽²⁹⁾.
80. Irtautumisstrategiassa on esitettävä
- tuensaajan suunnitelma siitä, miten sen jatkaa toimintansa ja käyttää valtion sijoittamia varoja, mukaan luettuina valtion sijoituksesta maksettavan korvauksen ja sijoituksen lunastamisen aikataulu, jäljempänä yhdessä 'takaisinmaksuaikataulu'; ja
  - toimet, jotka tuensaaja ja valtio toteuttavat takaisinmaksuaikataulun noudattamiseksi.
81. Irtautumisstrategia olisi laadittava ja toimitettava jäsenvaltiolle 12 kuukauden kuluessa tuen myöntämisestä, ja sille on saatava jäsenvaltion hyväksyntä.
82. Edellä 79–81 kohdassa vahvistetun velvoitteen lisäksi tuensaajien on raportoitava jäsenvaltiolle takaisinmaksuaikataulun täytäntöönpanon edistymisestä ja 3.11.6 jaksossa vahvistettujen edellytysten noudattamisesta 12 kuukauden kuluessa aikataulun esittämisestä ja sen jälkeen säännöllisesti 12 kuukauden välein.
83. Niin kauan kuin covid-19:ään liittyvien pääomistustoimien instrumentteja ei ole lunastettu kokonaan, muiden covid-19:ään liittyvän pääomituksen edunsaajien kuin pk-yritysten on julkaistava tiedot saadun tuen käytöstä 12 kuukauden kuluessa tuen myöntämisestä ja sen jälkeen säännöllisesti 12 kuukauden välein. Kyseisiin tietoihin olisi erityisesti sisällyttävä tiedot siitä, miten tuensaajat edistävät saamallaan tuella toimintaansa vihreään ja digitaaliseen siirtymään liittyvien EU:n tavoitteiden ja kansallisten velvoitteiden, myös vuotta 2050 koskevan EU:n ilmastonneutraaliustavoitteen mukaisesti.
84. Jäsenvaltion olisi vuosittain raportoitava komissiolle takaisinmaksuaikataulun täytäntöönpanosta ja 3.11.6 jaksossa vahvistettujen edellytysten noudattamisesta. Jos tuensaajaa on saanut yli 250 miljoonan euron arvoisen covid-19:ään liittyvän pääomituksen, raportissa on esitettävä tiedot 54 kohdassa vahvistettujen edellytysten noudattamisesta.
85. Jos valtion tukitoimen osuus ei ole supistunut alle 15 prosenttiin tuensaajan omasta pääomasta kuuden vuoden kuluttua covid-19:ään liittyvästä pääomituksesta, komissiolle on toimitettava hyväksyttäväksi pelastamis- ja rakenneuudistustukea koskevien suuntaviivojen mukainen rakenneuudistussuunnitelma. Komissio arvioi, varmistetaanko rakenneuudistussuunnitelmassa suunnitelluilla toimilla tuensaajan elinkelpoisuus, ottaen huomioon myös vihreään ja digitaaliseen siirtymään liittyvät EU:n tavoitteet ja kansalliset velvoitteet, sekä valtion irtautuminen vaikuttamatta kuitenkaan kauppaan yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Jos tuensaaja ei ole julkisesti noteerattu yhtiö tai jos se on pk-yritys, jäsenvaltio voi päättää ilmoittaa rakenneuudistussuunnitelmasta ainoastaan silloin, kun valtion tukitoimen osuus ei ole supistunut alle 15 prosenttiin omasta pääomasta seitsemän vuoden kuluttua covid-19:ään liittyvästä pääomituksesta.”

⁽²⁹⁾ Sovellettaessa tätä 3.11.7 alajaksoa valtion myöntämät hybridi-instrumentit olisi laskettava omaksi pääomaksi.

38. Numeroidaan 44 kohta uudelleen 86 kohdaksi ja muutetaan se seuraavasti:

”86. Jäsenvaltioiden on julkaistava merkitykselliset tiedot ⁽³⁰⁾ jokaisesta tämän tiedonannon nojalla myönnetystä yksittäisestä tuesta kattavalla valtiontuen verkkosivustolla tai komission tietoteknisellä välineellä ⁽³¹⁾ 12 kuukauden kuluessa tuen myöntämisestä. Julkaisuvelvoite ei koske kuitenkaan 3.9, 3.10 ja 3.11 jakson nojalla myönnettyä tukea. Jäsenvaltioiden on julkaistava merkitykselliset tiedot ⁽³²⁾ jokaisesta 3.11 jakson nojalla myönnetystä yksittäisestä pääomituksesta kattavalla valtiontuen verkkosivustolla tai komission tietoteknisellä välineellä kolmen kuukauden kuluessa pääomituksen ajankohdasta. Kunkin tuensaajan osalta on ilmoitettava pääomituksen nimellisarvo.”

39. Numeroidaan 45–52 kohta uudelleen 87–94 kohdaksi.

40. Numeroidaan 49 kohta uudelleen 91 kohdaksi ja korvataan se seuraavasti:

”91. Komissio soveltaa tätä tiedonantoa 19. maaliskuuta 2020 alkaen ottaen huomioon covid-19-epidemian taloudelliset vaikutukset, jotka edellyttivät välittömiä toimia. Tämän tiedonannon perusteena ovat tämänhetkiset poikkeukselliset olosuhteet, eikä sitä sovelleta 31. joulukuuta 2020 jälkeen, lukuun ottamatta kuitenkaan 3.11 jaksoa, jota sovelletaan 1. heinäkuuta 2021 asti. Komissio voi tarkastella tiedonantoa uudelleen ennen 31. joulukuuta 2020 tärkeiden kilpailupoliittisten tai taloudellisten syiden vuoksi. Tarvittaessa komissio voi myös esittää selvennyksiä yksittäisiin kysymyksiin soveltamastaan lähestymistavasta.”

⁽³⁰⁾ Tiedot, joita vaaditaan 17. kesäkuuta 2014 annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 liitteessä III, 25. kesäkuuta 2014 annetun komission asetuksen (EU) N:o 702/2014 liitteessä III ja 16. joulukuuta 2014 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1388/2014 liitteessä III. Takaisinmaksettavien ennakoiden, takausten, lainojen, etuoikeudeltaan huonompien lainojen ja muiden tukimuotojen tapauksessa on lisättävä asianomaisen välineen nimellisarvo kunkin tuensaajan osalta. Vero- ja sosiaaliturvamaksu-
tuuksien osalta yksittäisen tuen määrä voidaan ilmoittaa vaihteluvälillä käyttäen.

⁽³¹⁾ Valtiontukien avoimuusmoduulin julkisen haun kautta voi hakea myönnettyihin valtiontukiin liittyviä yksittäisiä tietoja, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet valtiontukea koskevien eurooppalaisten avoimuusvaatimusten mukaisesti. Hakusivusto on osoitteessa <https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=fi>

⁽³²⁾ Tiedot, joita vaaditaan 17. kesäkuuta 2014 annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 liitteessä III, 25. kesäkuuta 2014 annetun komission asetuksen (EU) N:o 702/2014 liitteessä III ja 16. joulukuuta 2014 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1388/2014 liitteessä III.

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

12. toukokuuta 2020

(2020/C 164/04)

1 euro =

	Rahayksikkö	Kurssi		Rahayksikkö	Kurssi
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,0858	CAD	Kanadan dollaria	1,5178
JPY	Japanin jeniä	116,56	HKD	Hongkongin dollaria	8,4154
DKK	Tanskan kruunua	7,4577	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,7742
GBP	Englannin puntaa	0,87773	SGD	Singaporen dollaria	1,5357
SEK	Ruotsin kruunua	10,5968	KRW	Etelä-Korean wonia	1 326,17
CHF	Sveitsin frangia	1,0520	ZAR	Etelä-Afrikan randia	19,7382
ISK	Islannin kruunua	158,70	CNY	Kiinan juan renminbiä	7,6933
NOK	Norjan kruunua	11,0518	HRK	Kroatian kunaa	7,5653
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	IDR	Indonesian rupiaa	16 073,64
CZK	Tšekin korunaa	27,423	MYR	Malesian ringgitiä	4,6977
HUF	Unkarin forinttia	350,75	PHP	Filippiinien pesoa	54,388
PLN	Puolan zlotya	4,5449	RUB	Venäjän ruplaa	79,4157
RON	Romanian leuta	4,8301	THB	Thaimaan bahtia	34,854
TRY	Turkin liiraa	7,5979	BRL	Brasilian realia	6,2708
AUD	Australian dollaria	1,6625	MXN	Meksikon pesoa	25,8251
			INR	Intian rupiaa	81,5930

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

KOMISSION TIEDONANTO**Liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärän vuonna 2019 julkaiseminen direktiivillä 2003/87/EY perustettuun Euroopan unionin päästökauppajärjestelmään liittyvän markkinavakausvarannon tarkoituksia varten**

(2020/C 164/05)

1. Johdanto

Neuvosto ja Euroopan parlamentti tekivät vuonna 2015 päätöksen markkinavakausvarannon ⁽¹⁾ perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmän yhteyteen, joka perustettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY ⁽²⁾. Markkinavakausvarannon toiminta alkoi tammikuussa 2019. Markkinavakausvarannon tarkoituksena on välttää tilanne, jossa EU:n hiilimarkkinoilla vallitsisi suuri rakenteellinen päästöoikeuksien ylijäämä, jolloin unionin päästökauppajärjestelmä ei antaisi tarvittavaa investointisignaalia EU:n päästövähennystavoitteen saavuttamiseksi kustannustehokkaasti. Markkinavakausvarannon tarkoituksena on myös parantaa unionin päästökauppajärjestelmän häiriönsietokykyä kysynnän ja tarjonnan välisen epätasapainon osalta, jotta unionin päästökaupamarkkinat toimisivat asianmukaisesti.

Päätöksen mukaan komissio julkaisee vuodesta 2017 alkaen kunkin vuoden 15. toukokuuta mennessä liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärän. Tämän luvun perusteella määritetään, olisiko osa päästöoikeuksista, jotka on tarkoitus huutokaupata, lisättävä varantoon tai vapautettava varannosta.

Toukokuun 14. päivänä 2019 komissio julkaisi liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärän vuonna 2018. Tämä määrä oli noin 1,65 miljardia päästöoikeutta ⁽³⁾. Kyseisen julkaisun mukaan markkinavakausvarantoa koskevien sääntöjen mukaisesti 1. syyskuuta 2019 ja 31. elokuuta 2020 ⁽⁴⁾ välisenä aikana markkinavakausvarantoon lisätään yhteensä 397 178 358 päästöoikeutta vähentämällä huutokaupattavien päästöoikeuksien määrää.

Tämä tiedonanto, joka koskee vuotta 2019, on neljäs julkaisu markkinavakausvarannon tarkoituksia varten. Siinä esitetään liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä ja esitetään yksityiskohtaisesti, miten tämä luku on laskettu. Tässä julkaisussa määritetään varantoon syyskuun 2020 ja elokuun 2021 välisenä aikana lisättävien päästöoikeuksien määrä.

2. Markkinavakausvarannon toiminta

Markkinavakausvaranto toimii automaattisesti, kun liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä ylittää etukäteen määritetyn määrän. Varantoon lisätään päästöoikeuksia, jos liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä ylittää 833 miljoonan kynnysarvon. Varannosta vapautetaan päästöoikeuksia, jos liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä on alle 400 miljoonaa. Käytännössä varantoon lisätään päästöoikeuksia huutokauppaamalla niitä vähemmän, ja niitä vapautetaan varannosta lisäämällä huutokaupattaviin päästöoikeuksiin 100 miljoonaa päästöoikeutta tulevaisuudessa.

Liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärän julkaiseminen on sen vuoksi keskeistä varannon toiminnan kannalta, koska sen perusteella päästöoikeuksia lisätään varantoon tai vapautetaan varannosta.

EU:n päästökauppajärjestelmän tarkistuksen ⁽⁵⁾ yhteydessä markkinavakausvarannon toimintaan tehtiin merkittäviä muutoksia. Vuosien 2019–2023 välisenä aikana liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärän prosenttiosuus, jolla määritetään varantoon lisättävien päästöoikeuksien määrä, jos 833 miljoonan päästöoikeuden kynnysarvo ylittyy, kaksinkertaistuu tilapäisesti 12 prosentista 24 prosenttiin. Lisäksi vuodesta 2023 alkaen markkinavakausvarannossa olevat päästöoikeudet, joiden määrä ylittää edellisenä vuonna huutokaupattujen päästöoikeuksien määrän, eivät enää ole enää voimassa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/1814, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 264, 9.10.2015, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EYVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Ks. komission tiedonanto C(2019) 3288 final osoitteessa https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2019_3288_en.pdf

⁽⁴⁾ Kunkin jäsenvaltion sijoitukset markkinavakausvarantoon 1. syyskuuta ja 31. joulukuuta 2019 välisenä aikana sekä 1. tammikuuta ja 31. elokuuta 2020 välisenä aikana julkaistiin komission kertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan hiilimarkkinoiden toiminnasta (COM(2019) 557 final, 31.10.2019).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/410, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyttä edistävien investointien edistämiseksi sekä päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta (EUVL L 76, 19.3.2018, s. 3).

Tämän tiedonannon perusteella 24 prosenttia ⁽⁶⁾ liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärästä lisätään varantoon 12 kuukauden ajanjaksoksi, joka alkaa 1. syyskuuta 2020. Vastaava määrä vähennetään jäsenvaltioiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan huutokaupattavien päästöoikeuksien määrästä niiden huutokauppaosuuksien mukaisesti. Kyseisten osuuksien määrittämisen yhteydessä on muistettava, että 31. joulukuuta 2025 saakka ei oteta huomioon unionin sisäisen yhteisvastuullisuuden ja kasvun edistämiseksi uudelleen jaettuja päästöoikeuksia.

3. Liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä

Päätöksen (EU) 2015/1814 1 artiklan 4 kohdan mukaan ”liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärän perustana kunakin vuonna on kyseisen kauden aikana 1 päivästä tammikuuta 2008 myönnettyjen päästöoikeuksien kumulatiivinen määrä, mukaan lukien päästöoikeudet, jotka kyseisenä kautena on myönnetty direktiivin 2003/87/EY 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sekä laitosten hyödyntämät oikeudet käyttää unionin päästökauppajärjestelmän nojalla kansainvälisiä hyvityksiä ennen 31 päivää joulukuuta kyseisenä vuonna syntyneiden päästöjen osalta; tästä vähennetään unionin päästökauppajärjestelmään kuuluvista laitoksista peräisin olevat todennettujen päästöjen kumulatiiviset määrät tonneina 1 päivän tammikuuta 2008 ja kyseisen vuoden 31 päivän joulukuuta väliseltä ajalta, direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti mitätöidyt päästöoikeudet sekä varannossa olevien päästöoikeuksien määrä.”

Markkinavakauservarantoon lisättävien ja sieltä vapautettavien päästöoikeuksien kannalta merkityksellinen liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä lasketaan seuraavalla kaavalla:

kokonaismäärä = tarjonta – (kysyntä + varannossa olevat päästöoikeudet)

Liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä määräytyy kolmen tekijän perusteella: päästöoikeuksien tarjonta 1. tammikuuta 2008 alkaen; päästöoikeuksien kysyntä (palautettujen ja mitätöityjen päästöoikeuksien määrä); varannossa olevat päästöoikeudet.

Kuten päätöksessä (EU) 2015/1814 säädetään, tässä yhteydessä ei oteta huomioon ilmailun päästöoikeuksia ja ilmailun todennettuja päästöjä.

3.1 Tarjonta

Päästöoikeuksien tarjonta markkinoille määräytyy viiden tekijän perusteella:

- kaudelta 2008–2012 (kaudelta 2) siirretyt päästöoikeudet;
- 1. tammikuuta 2013 ja 31. joulukuuta 2019 ⁽⁷⁾ välillä maksutta jaetut päästöoikeudet, mukaan lukien uusien osallistujien varannosta (NER) jaetut päästöoikeudet;
- Päästöoikeudet, jotka on laskettu liikkeeseen huutokaupattavaksi 1. tammikuuta 2013 ⁽⁸⁾ ja 31. joulukuuta 2019 ⁽⁹⁾ välisenä aikana, mukaan lukien päästöoikeudet, jotka on vähennetty kauden 2014–2016 huutokauppamäärästä, ja päästöoikeudet, jotka on vähennetty vuoden 2019 huutokauppamäärästä, komission 15. toukokuuta 2018 ja 14. toukokuuta 2019 antamien tiedonantojen mukaisesti.
- Euroopan investointipankin (EIP) NER300-ohjelmaa varten rahaksi muuntamat päästöoikeudet,
- kansainvälisten päästöhyvitysten käyttöoikeudet, joita laitokset käyttävät 31. joulukuuta 2019 mennessä syntyneiden päästöjen osalta,

EU:n päästökauppajärjestelmän vaiheesta 2 siirrettyjen päästöoikeuksien määrä on 1 749 540 826 päästöoikeutta ⁽¹⁰⁾. Siirrettyjen päästöoikeuksien kokonaismäärä vastaa siten tarkasti niiden EU:n päästökauppajärjestelmän vaiheen 2 aikana myönnettyjen päästöoikeuksien kokonaismäärää, joita ei palautettu todennettujen päästöjen kattamiseksi tai mitätöity. Liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärän määrittämiseksi se vastaa siten niiden päästöoikeuksien määrää, jotka olivat liikkeeseen laskettuja kauden 2013–2020 alussa (kausi 3) 1. tammikuuta 2013, ja se otetaan sellaisena huomioon laskennassa.

Maksutta jaettujen päästöoikeuksien määrä, mukaan lukien uusien osallistujien varannosta jaetut päästöoikeudet, 1. tammikuuta 2013 ja 31. joulukuuta 2019 välisenä aikana on 5 850 263 308 ⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ Toisin sanoen 2 prosenttia kuukaudessa.

⁽⁷⁾ Ilmaisjako keskeytettiin Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1. tammikuuta 2019 alkaen. Koska ilmaisjako vuoden 2019 osalta vapautettiin helmikuussa 2020, sitä ei oteta huomioon laskettaessa päästöoikeuksien tarjontaa 31. joulukuuta 2019 asti (ks. komission päätös, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, keskusvalvojan ohjeistamisesta keskeyttämään tilapäisesti ilmaisjakoa, huutokauppaa ja kansainvälisten hyvitysten vaihtoa koskevien Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvien prosessien hyväksyminen Euroopan unionin tapahtumalokissa, C(2018) 8707). Sen sijaan se otetaan mukaan laskentaan ensi vuonna.

⁽⁸⁾ Tämä luku sisältää ns. varhaiset huutokaupat eli kaudella 2013–2020 voimassa olevat päästöoikeudet, jotka on huutokaupattu ennen 1. tammikuuta 2013.

⁽⁹⁾ Myös päästöoikeuksien huutokauppa keskeytettiin Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1. tammikuuta 2019 alkaen. Koska päästöoikeuksien huutokauppa jatkettiin Yhdistyneen kuningaskunnan osalta maaliskuussa 2020, sitä ei oteta huomioon myöskään päästöoikeuksien tarjonnan laskennassa 31. joulukuuta 2019 asti. Se otetaan huomioon laskennassa ensi vuonna.

⁽¹⁰⁾ Ks. hiilimarkkinakertomus vuodelta 2015, KOM(2015) 576.

⁽¹¹⁾ EU:n tapahtumalokin otteen 1. huhtikuuta 2020 perusteella.

Yhteisessä huutokauppapaikassa ja muissa huutokauppapaikoissa pidettyjä huutokauppoja koskevien raporttien ⁽¹²⁾ mukaisesti 1. tammikuuta 2013 ja 31. joulukuuta 2019 välisenä aikana huutokaupattujen päästöoikeuksien määrä, mukaan lukien ns. varhaiset huutokaupat, on 5 229 748 000.

Niiden päästöoikeuksien määrä, jotka vähennetään kauden 2014–2016 huutokauppamääristä, on päätöksen (EU) 2015/1814 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti 900 000 000.

Niiden päästöoikeuksien määrä, jotka vähennetään vuoden 2019 huutokauppamääristä, on komission 15. toukokuuta 2018 antaman tiedonannon mukaan 264 731 936 ja komission 14. toukokuuta 2019 antaman tiedonannon mukaan 132 392 786.

Euroopan investointipankki (EIP) on muuntanut rahaksi 300 000 000 päästöoikeutta NER300-ohjelmaa varten. ⁽¹³⁾

Kansainvälisten päästöhyvitysten käyttöoikeuksia, joita laitokset käyttävät 31. joulukuuta 2019 saakka syntyneiden päästöjen osalta, on 450 221 816 ⁽¹⁴⁾.

3.2 Kysyntä

Kysyntä koostuu laitoksissa 1. tammikuuta 2013 ⁽¹⁵⁾ ja 31. joulukuuta 2019 välisenä aikana syntyneiden todennettujen päästöjen kokonaismäärästä, joka on 12 193 929 203 ⁽¹⁶⁾, ja samana aikana mitätöidyistä päästöoikeuksista, jotka vastaavat 348 581:tä päästöoikeutta.

3.3 Markkinavakausvarannossa olevat päästöoikeudet

Päätöksen (EU) 2015/1814 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti ne 900 miljoonaa päästöoikeutta, jotka vähennettiin huutokaupattavista määristä kaudella 2014–2016, lisättiin varantoon, kun se aloitti toimintansa 1. tammikuuta 2019.

Komission 15. toukokuuta 2018 antaman tiedonannon ⁽¹⁷⁾ mukaisesti 264 731 936 päästöoikeutta lisättiin varantoon 1. tammikuuta 2019 ja 31. elokuuta 2019 välisenä aikana.

Komission 14. toukokuuta 2019 antaman tiedonannon ⁽¹⁸⁾ mukaisesti 132 392 786 päästöoikeutta lisättiin varantoon 1. syyskuuta 2019 ja 31. joulukuuta 2019 välisenä aikana.

Näin ollen 31. joulukuuta 2019 saakka ulottuvalla kaudella varannossa oli 1 297 124 722 päästöoikeutta.

3.4 Liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä

Liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä on edellä mainitun perusteella 1 385 496 166.

4 Päätelmä

Markkinavakausvarantoa koskevien sääntöjen mukaisesti 12 kuukauden ajanjaksolla eli 1. syyskuuta 2020 ja 31. elokuuta 2021 välisenä aikana lisätään markkinavakausvarantoon yhteensä 332 519 080 päästöoikeutta.

Seuraava julkaisu tehdään toukokuussa 2021, jolloin määritetään varantoon lisättävät päästöoikeudet syyskuusta 2021 elokuuhun 2022.

Yleiskuvaus

Tarjonta	
a) Päästöoikeuksien siirtäminen kaudelta 2	1 749 540 826
b) Maksutta jaettujen päästöoikeuksien määrä 1. tammikuuta 2013 ja 31. joulukuuta 2019 välisenä aikana, mukaan lukien uusien osallistujien varannosta jaetut päästöoikeudet	5 850 263 308
c) Huutokaupattujen päästöoikeuksien kokonaismäärä 1. tammikuuta 2013 ja 31. joulukuuta 2019 välisenä aikana, mukaan lukien varhaiset huutokaupat	5 229 748 000
d) Huutokaupattavista määristä vähennettyjen päästöoikeuksien määrä kaudella 2014–2016	900 000 000

⁽¹²⁾ Saatavilla osoitteissa <http://www.eex.com/en/products/environmental-markets/emissions-auctions/archive> ja <https://www.theice.com/marketdata/reports/148>

⁽¹³⁾ Ensimmäisessä osuudessa myytiin 200 miljoonaa päästöoikeutta vuosina 2011 ja 2012 ja toisessa osuudessa myytiin 100 miljoonaa päästöoikeutta vuosina 2013 ja 2014. Katso lisätietoja osoitteesta https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/lowcarbon/ner300/docs/summary_report_ner300_monetisation_en.pdf

⁽¹⁴⁾ EU:n tapahtumalokin otteen 1. huhtikuuta 2020 perusteella.

⁽¹⁵⁾ Kauden 2008–2012 todennettujen päästöjen osalta katso siirrettyjen päästöoikeuksien kokonaismäärää koskevat selitykset (kohta 3.1).

⁽¹⁶⁾ Todennettujen päästöjen kokonaismäärä perustuu EU:n tapahtumalokin otteeseen 1. huhtikuuta 2020, ja siinä otetaan huomioon 31. maaliskuuta 2020 mennessä raportoidut todennetut päästöt. Sen jälkeen raportoituja päästöjä ei siten ole otettu huomioon tässä kokonaismäärässä.

⁽¹⁷⁾ C(2018) 2801.

⁽¹⁸⁾ C(2019) 3288.

e) Huutokaupattavista määristä vähennettyjen päästöoikeuksien määrä vuonna 2019 komission 15. toukokuuta 2018 ja 14. toukokuuta 2019 antamien tiedonantojen mukaisesti	397 124 722
f) Euroopan investointipankin NER300-ohjelmaa varten rahaksi muuntamien päästöoikeuksien määrä	300 000 000
g) Laitosten 31. joulukuuta 2019 mennessä syntyneiden päästöjen osalta käyttämien kansainvälisten päästöhvytysten käyttöoikeuksien määrä	450 221 816
Yhteensä (tarjonta)	14 876 898 672
Kysyntä	
a) Unionin päästökauppajärjestelmään kuuluvista laitoksista peräisin olevien todennettujen päästöjen määrä tonneina 1. tammikuuta 2013 ja 31. joulukuuta 2019 välisenä aikana	12 193 929 203
b) Direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti 31. joulukuuta 2019 mennessä mitätöidyt päästöoikeudet	348 581
Yhteensä (kysyntä)	12 194 277 784
Markkinavakausvarannossa olevat päästöoikeudet	
Varannossa olevien päästöoikeuksien määrä	1 297 124 722
Liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä	1 385 496 166

KOMISSION TIEDONANTO

Toimintasuunnitelma rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa kokonaisvaltaista unionin toimintapolitiikkaa varten

(2020/C 164/06)

I. Johdanto

Komissio on vahvasti sitoutunut torjumaan rahanpesua ja terrorismin rahoitusta sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti. Laittomaan rahaan olisi Euroopan unionissa sovellettava nollatoleranssia. Viimeaikainen rikollisen toiminnan lisääntyminen covid-19-pandemian yhteydessä ⁽¹⁾ on muistutus siitä, että rikolliset hyödyntävät kaikkia mahdollisia keinoja harjoittaakseen yhteiskuntaa vahingoittavaa laitonta toimintaansa. EU:n on myös tässä tapauksessa määrätietoisesti varmistettava, että rikolliset eivät saa rikoksistaan hyötyä.

EU on kolmenkymmenen vuoden aikana luonut vankan sääntelykehiksen, jonka avulla rahanpesua ja terrorismin rahoitusta ehkäistään ja torjutaan. Sääntelykehiksen tukena on EU:n tuomioistuimen oikeuskäytäntö ⁽²⁾. EU:n säännöt ovat kattavia, ja ne menevät rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän (FATF) ⁽³⁾ hyväksymiä kansainvälisiä normeja pidemmälle. Niiden soveltamisalaan kuuluvien yritysten ja ammattien joukko on laajentunut tasaisesti.

Lainsäädäntöön viime aikoina tehdyillä muutoksilla on pyritty tehostamaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa EU:n sääntelykehystä. Viidennellä rahanpesunvastaisella direktiivillä ⁽⁴⁾ on tehty muutoksia neljanteen rahanpesunvastaiseen direktiiviin, Euroopan pankkiviranomaisen toimeksiantoa on laajennettu ⁽⁵⁾, käteisrahan valvontaan sovelletaan uusia säännöksiä ⁽⁶⁾ kesäkuusta 2021 alkaen, vakavaraisuusdirektiiviin on tehty muutoksia ⁽⁷⁾, lainvalvontaviranomaisten mahdollisuuksia saada rahoitusta koskevia tietoja on parannettu uusilla säännöillä ⁽⁸⁾ ja rahanpesuun liittyvien rikosten ja seuraamusten määrittelyä on yhdenmukaistettu ⁽⁹⁾.

EU on lisäksi ottanut käyttöön uuden kattavan järjestelmän väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi. Järjestelmän perustamisesta annetulla direktiivillä ⁽¹⁰⁾ täydennetään neljännen rahanpesunvastaisen direktiivin sääntöjä väärinkäytösten paljastajien suojelusta, ja jäsenvaltioiden on määrä saattaa se osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään joulukuussa 2021. Uusi järjestelmä parantaa kansallisten ja EU:n viranomaisten valmiuksia ehkäistä ja havaita muun muassa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen rikkomistapauksia ja puuttua niihin.

⁽¹⁾ Europol, "Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis", maaliskuu 2020. Myös Euroopan pankkiviranomainen (EPV) on muistuttanut luotto- ja rahoituslaitoksia tehokkaiden järjestelmien ja vaikuttavan valvonnan merkityksestä ja pyytänyt toimivaltaisia viranomaisia tukemaan niitä covid-19-pandemian yhteydessä. Ks. "EBA statement on actions to mitigate financial crime risks in the COVID-19 pandemic".

⁽²⁾ Unionin tuomioistuin on katsonut, että rahanpesun torjunnan tavoite liittyy yleisen järjestyksen suojaamiseen ja voi olla perusteena perussopimuksessa taatujen perusvapauksien, kuten pääomien vapaan liikkuvuuden, rajoittamiselle. Rajoitusten on oltava oikeasuhteisia (ks. asia C-212/11, Jyske Bank Gibraltar, ja asia C-190/17, Lhu Zeng).

⁽³⁾ FATF on hallitustenvälinen elin, joka laatii normeja ja edistää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisen toimenpiteiden tehokasta toteuttamista. Komissio, 14 EU:n jäsenvaltiota ja 2 ETA-valtiota ovat FATF:n jäseniä, ja loput 13 jäsenvaltiota ovat alueellisen järjestön Moneyvalin jäseniä.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/843, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 43).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/2175, annettu 18 päivänä joulukuuta 2019, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010, rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen (EU) N:o 600/2014, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä annetun asetuksen (EU) 2016/1011 ja varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista annetun asetuksen (EU) 2015/847 muuttamisesta (EUVL L 334, 27.12.2019, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1672, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvonnasta ja asetuksen (EY) N:o 1889/2005 kumoamisesta (EUVL L 284, 12.11.2018, s. 6).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1153, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, säännöistä, joilla helpotetaan rahoitus- ja muiden tietojen käyttöä tiettyjen rikosten ennalta estämistä, paljastamista, tutkimista tai niihin liittyviä syytetoimia varten, ja neuvoston päätöksen 2000/642/YOS kumoamisesta (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 122).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1673, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, rahanpesun torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 284, 12.11.2018, s. 22).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1937, annettu 23 päivänä lokakuuta 2019, unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta (EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17).

Viimeaikaisesta kehityksestä huolimatta on yhä enemmän yksimielisyyttä siitä, että sääntelykehystä on tarpeen parantaa huomattavasti. Kehyksen soveltamisessa on suuria eroja ja sen sääntöjen noudattamisen valvonnassa vakavia puutteita, jotka on korjattava.

Heinäkuussa 2019 laatimassaan tiedonannossa ”Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan EU:n kehyksen täytäntöönpanon parantaminen”⁽¹⁾ ja siihen liittyvissä kertomuksissa komissio esittelee toimenpiteet, jotka tarvitaan, jotta voidaan varmistaa, että EU:lla on kattava toimintapolitiikka rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat muun muassa nykyisten sääntöjen parempi täytäntöönpano, yksityiskohtaisempi ja yhdenmukaisempi säännöstö, laadukas ja johdonmukainen valvonta, johon kuuluu myös tiettyjen valvontatehtävien antaminen EU:n elimelle, keskitettyjen pankkitilirekisterien yhteenliittäminen ja rahanpesun selvittelykeskusten työn tehokkaampi tuki- ja koordinoitimekanismi.

Euroopan parlamentti ja neuvosto tukevat komission näkemystä tarvittavista toimenpiteistä. Euroopan parlamentti kehotti 19. syyskuuta 2019 antamassaan päätöslauselmassa⁽²⁾ komissiota vauhdittamaan aloitteita, joilla voitaisiin tehostaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntatoimia EU:n tasolla, ja jäsenvaltioita saattamaan EU:n säännöt viipymättä osaksi kansallista lainsäädäntöään. Talous- ja rahoitusasioiden neuvosto antoi 5. joulukuuta 2019 päätelmät⁽³⁾ rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevista strategisista prioriteeteista ja kehotti komissiota tarkastelemaan toimia, joilla nykyistä sääntelykehystä voitaisiin parantaa.

Komissio aikoo toteuttaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi kattavaa toimintapolitiikkaa, jossa on otettu huomioon EU:hun tällä hetkellä kohdistuvat erityiset uhat ja riskit ja sen erityishaavoittuvuudet⁽⁴⁾ ja joka on suunniteltu niin, että sitä voidaan jatkossa tehokkaasti mukauttaa innovaatioiden huomioon ottamiseksi. Vahvemmalla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan sääntelykehysellä edistetään EU:n rahoitusjärjestelmän eheyttä entisestään, mikä on tarpeen pankkiunionin ja talous- ja rahaliiton valmiiksi saattamiseksi.

Olisi otettava käyttöön EU:n yhdenmukainen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmä. Ensin on kuitenkin tehtävä vaikutustenarviointi, joka kattaa myös perusoikeuksiin kohdistuvat vaikutukset. Järjestelmän olisi pankkien vakavaraisuussäätelyn ja -valvonnan alalla toteutettujen uudistusten tarjoaman esimerkin mukaisesti perustuttava yhdenmukaistettuun säännöstöön ja EU:n tason valvojan, joka työskentelee tiiviissä yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan varmistaa laadukas ja johdonmukainen valvonta kaikkialla sisämarkkinoilla. Järjestelmään olisi yhdistettävä rahanpesun selvittelykeskuksille tarkoitettu, niiden toiminnan vaikuttavuutta lisäävä EU:n tuki- ja koordinoitimekanismi sekä kansallisten keskitettyjen pankkitilirekisterien yhteenliittäminen, jonka ansiosta lainvalvontaviranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset saavat pankkitilitietoja toisista jäsenvaltioista nykyistä nopeammin.

Tässä toimintasuunnitelmassa esitetään pääpiirteittäin, miten komissio aikoo saavuttaa edellä esitetyt tavoitteet. Toimintasuunnitelma perustuu kuuteen pilariin:

- varmistetaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan EU:n nykyisen sääntelykehysten tuloksellinen täytäntöönpano;
- luodaan yksi yhteinen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva EU:n säännöstö;
- aloitetaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonta EU:n tasolla;
- perustetaan tuki- ja yhteistyömekanismi rahanpesun selvittelykeskuksia varten;
- valvotaan unionin tason rikosoikeussäännösten noudattamista ja varmistetaan tietojenvaihto;
- vahvistetaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan EU:n sääntelykehysten kansainvälistä ulottuvuutta.

II. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan EU:n nykyisen sääntelykehysten tuloksellinen täytäntöönpano

Ensisijaisena tavoitteena on varmistaa, että jäsenvaltiot, toimivaltaiset viranomaiset ja ilmoitusvelvolliset panevat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat EU:n säännöt täytäntöön tinkimättömästi ja tuloksekkaasti. Tämä edellyttää toimia useilla aloilla.

⁽¹⁾ COM(2019) 360 final.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin 19. syyskuuta 2019 antama päätöslauselma rahanpesun vastaisen unionin lainsäädännön täytäntöönpanon tilanteesta (2019/2820(RSP)).

⁽³⁾ Neuvoston 5. joulukuuta 2019 antamat päätelmät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevista strategisista prioriteeteista (14823/19).

⁽⁴⁾ Kuten unionin viimeisimmässä ylikansallisessa riskiarviossa korostetaan, ks. komission kertomus sisämarkkinoihin vaikuttavista ja rajat ylittäviin toimiin liittyviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä koskevasta arvioinnista, COM (2019) 370 final.

Varmistetaan, että rahanpesunvastainen direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön tuloksekkaasti

Neljännän rahanpesunvastaisen direktiivin tapauksessa komissio käynnisti rikkomusmenettelyn kaikkia jäsenvaltioita vastaan, koska ne eivät olleet saattaneet direktiiviä kaikilta osin osaksi kansallista lainsäädäntöään. Monet jäsenvaltioista hyväksyivät rikkomusmenettelyn seurauksena uusia lakeja, mikä johti kyseisiä jäsenvaltioita koskevien menettelyjen lopettamiseen. Joitakin jäsenvaltioita vastaan aloitetut rikkomusmenettelyt ovat edelleen käynnissä. Selvitys, jossa arvioidaan neljännän rahanpesunvastaisen direktiivin tosiasiallista soveltamista jäsenvaltioissa, valmistuu vuoden 2021 puoliväliin mennessä. Se otetaan huomioon kertomuksessa, joka komission on esitettävä kyseisen direktiivin tehokkaasta soveltamisesta ⁽¹⁵⁾.

Viidennen rahanpesunvastaisen direktiivin tapauksessa komissio on jo käynnistänyt rikkomusmenettelyt niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole ilmoittaneet toimenpiteistä direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöään. Kyseinen direktiivi oli määrä saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 10. tammikuuta 2020. Komissio seuraa tiiviisti jäsenvaltioiden toimia pankkatilejä koskevien keskitettyjen mekanismien ja tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien rekisterien perustamiseksi varmistaakseen, että ne sisältävät laadukasta tietoa.

Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien rekisterien yhteenliittämistyö on jo aloitettu, ja yhteenliitetyt rekisterit saadaan käyttöön vuonna 2021. Komissio myös julkaisee vuonna 2021 kolmannen ylikansallisen riskinarvioinnin (SNRA) riskiperusteisen lähestymistavan pohjaksi.

Seurataan jäsenvaltioiden valmiuksia ehkäistä ja torjua rahanpesua ja terrorismin rahoitusta

Rahanpesu aiheuttaa vahinkoa paitsi EU:n rahoitusjärjestelmän vakaudelle myös taloudelle, hyvälle hallintotavalle ja sijoittajien luottamukselle. Komissio analysoi talouspolitiikan EU-ohjausjakson yhteydessä, miten jäsenvaltiot soveltavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä käytännössä. Se esittää analyysinsä pohjalta neuvostolle hyväksyttäväksi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia maakohtaisia suosituksia. Lisäksi komissio antaa rakenneuudistusten tukiohjelmansa kautta jäsenvaltioille teknistä tukea suositusten mukaisten uudistusten toteuttamisessa ja pyrkii näin korjaamaan suurimpia puutteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen EU:n tason torjuntajärjestelmässä. Näitä ovat muun muassa toimivaltaisten viranomaisten liian vähäinen henkilöstö, puutteet riskiperusteisen lähestymistavan soveltamisessa sekä tarve vähentää pöytälaatikkoyritysten, sijoittajaviisumien ja sijoittajien kansalaisuusjärjestelyjen väärinkäytön riskiä.

Euroopan pankkiviranomainen (EPV)

EPV:n toimeksianto vahvistettiin jokin aika sitten asetuksella (EU) 2019/2175 ⁽¹⁶⁾. Asetuksessa EPV:lle annetaan tehtäväksi johtaa, koordinoita ja seurata kaikkien EU:n finanssipalvelujen tarjoajien ja toimivaltaisten viranomaisten toimia, joita nämä toteuttavat torjuakseen rahanpesua ja terrorismin rahoitusta. EPV:llä on myös valtuudet perustaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva EU:n laajuinen tietokanta, joka kattaa riskit ja valvontatoimet, sekä tehdä toimivaltaisia viranomaisia koskevia riskinarvioiteja ja tarvittaessa pyytää viranomaisia tutkimaan yksittäisiä rahoituslaitoksia ja harkitsemaan niihin kohdistettavien toimien toteuttamista. Komissio odottaa, että EPV käyttää vahvistettuja valtuuksiaan kaikilta osin erityisesti tutkiessaan, onko jokin kansallinen valvontaviranomainen rikkonut EU:n lainsäädäntöä hoitaessaan tehtäviään. EPV on jo aloittanut täytäntöönpanoarvointien tekemisen ja julkaissut ensimmäisen raporttinsa ⁽¹⁷⁾ helmikuussa 2020. Raportissa tuodaan esiin useita haasteita ja todetaan, että lähestymistavat, joita toimivaltaiset viranomaiset käyttävät valvoessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa pankkisektorilla, eivät ole aina tuottaneet tulosta.

Kuten jaksossa IV todetaan, EU:n tason valvojan perustaminen lisää sääntöjen noudattamista. Sen avulla varmistetaan asianmukaiset toimet, joiden tarkoituksena on rahanpesun estäminen, ja jos tähän tavoitteeseen ei päästä, käytössä on tehokkaita seuraamuksia. Uutta EU:n tason valvojaa perustettaessa varmistetaan, että sillä on rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa tarvittava osaaminen, tutkintavalmiudet ja -valtuudet ja päätöksentekorakenteet, joiden ansiosta se pystyy varmistamaan sääntöjen tuloksellisemman täytäntöönpanon ja toimimaan ennaltaehkäisevästi aina, kun epäilyksiä ilmenee, jotta varmistetaan yhden yhteisen sääntökirjan tehokas soveltaminen. Komissio katsoo, että paikan päällä tehtävät tarkastukset, joissa arvioidaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan sääntelykehyksen toimivuutta jäsenvaltioissa, ovat ratkaisevan tärkeitä varmistettaessa, että kaikkialla EU:ssa on käytössä laadukkaat normit.

⁽¹⁵⁾ Neljännän rahanpesunvastaisen direktiivin 65 artiklan 1 kohta.

⁽¹⁶⁾ Ks. alaviite 5.

⁽¹⁷⁾ EPV:n raportti lähestymistavoista, joita toimivaltaiset viranomaiset käyttävät valvoessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa pankkisektorilla, EBA/Rep/2020/06.

Komissio varmistaa myös jatkossa, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat säännöt saatetaan kokonaisuudessaan asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja laatii ehdotuksia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeviksi maakohtaisiksi suosituksiksi vuoden 2020 toisella neljänneksellä.

III. Vahvistetun säännösten laatiminen

EU:lla on jo kattava lainsäädäntökehys. EU on vähitellen laajentanut ilmoitusvelvollisten ⁽¹⁸⁾ ja esirikosten luetteloja. Lisäksi se on korostanut tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan merkitystä ja riskiperusteista lähestymistapaa sekä poistanut laajalti esteitä viranomaisten väliseltä viestinnältä ja yhteistyöltä. EU:n sääntelykehys tarjoaa jäsenvaltioille kokonaisvaltaisen sääntely-ympäristön rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa varten.

Nykyinen sääntelytilanne EU:ssa on kuitenkin johtanut jäsenvaltioiden välisiin eroihin lainsäädäntökehysten täytäntöönpanossa ja joissakin tapauksissa sellaisten lisävaatimusten asettamiseen, jotka menevät EU:n lainsäädännön vaatimuksia pidemmälle. Tällaisia lisävaatimuksia ovat muun muassa uusien yhteisöjen, kuten joukkorahoituslaitosten ja timanttikauppiain, lisääminen ilmoitusvelvollisten yhteisöjen luetteloon, varojen jäädyttämisvaltuuksien myöntäminen rahanpesun selvittelykeskuksille ja käteismaksurajoitusten käyttöönotto ⁽¹⁹⁾. Seurauksena tästä on, että lainsäädäntö ei ole EU:ssa yhtenäistä. Tästä puolestaan aiheutuu lisäkustannuksia ja -rasitteita rajat ylittäviä palveluja tarjoaville. Se voi myös johtaa eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttöön, jolloin yritykset rekisteröityvät sinne, missä säännöt ovat väljemmät.

Koska sovellettavat säännöt ja vastuunjaon määrittely eivät ole riittävän yksityiskohtaisia rajat ylittävien tapausten osalta, direktiiviä tulkitaan eri tavoin eri jäsenvaltioissa. Toimivaltaisten viranomaisten (rahanpesun selvittelykeskukset, valvontaviranomaiset, lainvalvontaviranomaiset sekä tulli- ja veroviranomaiset) riittämätön yhteistyö sekä jäsenvaltioiden sisällä että niiden välillä luo mahdollisia porsaanreikiä, joita rikolliset voivat hyödyntää. Euroopan valvontaviranomaiset ovat lisäksi todenneet ⁽²⁰⁾, että erot valvonnan sääntelyssä ja riskiperusteisen lähestymistavan soveltamisessa haittaavat rajat ylittävien palvelujen tarjontaa ja lisäävät yrityksille aiheutuvia kustannuksia sekä estävät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan EU:n sääntelykehysten moitteetonta toimintaa. Näin on etenkin finanssitekniikan alalla, ja EPV onkin suosittanut, että komissio yhdenmukaistaa vaatimukset, joita alan yrityksiin ⁽²¹⁾ sovelletaan silloin, kun ne aiheuttavat rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen liittyviä riskejä.

Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevasta EU:n lainsäädännöstä on tarpeen tehdä yksityiskohtaisempaa ja täsmällisempää, ja mahdollisuutta sen täytäntöönpanossa esiintyviin eroihin on vähennettävä. Tietyt lisävaatimukset, joita jäsenvaltiot ovat asettaneet saattaessaan rahanpesun torjuntaa koskevia direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöään, voisivat kuitenkin auttaa vahvistamaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa sääntelykehystä, ja ne voitaisiin sisällyttää tulevaan EU:n säännöstöön. Sääntöjen tulkinnessa ja soveltamisessa esiintyvien erojen vähentämiseksi tietyt rahanpesudirektiivin osat olisi muutettava asetuksessa vahvistetuiksi suoraan sovellettaviksi säännöksiksi. Näihin olisi kuuluttava vähintäänkin säännökset, joissa säädetään ilmoitusvelvollisten luettelosta, asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevista vaatimuksista, sisäisestä valvonnasta, raportointivelvoitteista sekä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevista rekistereistä ja pankkitilejä koskevista keskitetyistä mekanismeista. Olisi myös harkittava yhdenmukaisempaa lähestymistapaa poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden tunnistamiseen. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä järjestelmän tehokkuuteen määrittelemällä yksityiskohtaisemmin valvontarakenteen ja -tehtävät kaikkien ilmoitusvelvollisten osalta sekä rahanpesun selvittelykeskusten tehtävät (ks. seuraavat jaksot). EU:n yhdenmukainen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmä edellyttää myös riittävän yksityiskohtaista säännöstöä välittömän valvonnan helpottamiseksi.

Lisäksi tietyt sääntöjä voitaisiin edelleen yhdenmukaistaa antamalla valtuutus hyväksyä yksityiskohtaisempia sääntöjä delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä muuttuviin tilanteisiin mukautumiseksi.

⁽¹⁸⁾ Rahoitusalan toimijoiden, oikeusalan ammattilaisten ja kirjanpitäjien lisäksi EU:n kehystä sovelletaan myös kiinteistönvälittäjiin, rahapalveluihin, tavarakauppa käyviin henkilöihin, virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen vaihtopalvelujen tarjoajiin, lompakkopalvelujen tarjoajiin ja taidekauppa käyviin henkilöihin.

⁽¹⁹⁾ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle käteismaksurajoituksista, COM(2018) 483 final. Tilannetta on tarkoitettu arvioida tarkemmin vuoden 2021 kuluessa.

⁽²⁰⁾ Euroopan valvontaviranomaisten yhteinen lausunto Euroopan unionin rahoitusalaan vaikuttavista rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvistä riskeistä, 4.10.2019.

⁽²¹⁾ EPV:n raportti pankki- ja maksupalvelujen rajatylittävän tarjoamisen mahdollisista esteistä, 29.10.2019.

EU:n lainsäädännön soveltamisalaa on tarpeen laajentaa teknologisten innovaatioiden ja kansainvälisten standardien kehityksen huomioon ottamiseksi. Kansainvälisellä tasolla tehdyn työn perusteella vaikuttaa siltä, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen kattamien alojen ja yhteisöjen joukkoa olisi laajennettava. Lisäksi olisi arvioitava sitä, miten näitä sääntöjä olisi sovellettava niiden piiriin vielä kuulumattomiin virtuaalivaroja koskevien palvelujen tarjoajiin ⁽²²⁾. Muita toimenpiteitä voisivat olla digitaalisen tunnistamisen käytön helpottaminen asiakkaan etätunnistamisessa ja asiakkaan henkilöllisyyden todentamisessa sekä liikesuhteiden solmimisessa etänä tai ylärajan asettaminen suurille käteismaksuille. Lisäksi tarvitaan pankkitilejä koskevien keskitettyjen mekanismien EU:n laajuista yhteenliittämistä, jotta lainvalvontaviranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset saisivat taloudellista tietoa nykyistä nopeammin ja jotta rajatylittävää yhteistyötä voitaisiin helpottaa.

Kyberympäristöön liittyvät talousrikokset ja -petokset ovat lisääntyneet. Tämän vuoksi voitaisiin harkita säännöksiä, joilla tehdään varojen hallinnollinen jäädyttäminen helpommaksi rahanpesun selvittelykeskuksille ja velvoitetaan rahoituslaitokset käsittelemään varojen palautuspyynnöt ja panemaan ne täytäntöön. Myös sijoittajille tarkoitetuista kansalaisuus- ja oleskeluoikeusjärjestelyistä aiheutuu riskejä, joita on pyrittävä asianmukaisesti lieventämään. Lisäksi olisi kiinnitettävä huomiota ylikansallisessa riskinarvioinnissa riskialttiiksi määritettyihin aloihin.

Kun tällaisia uusia toimenpiteitä otetaan käyttöön, on tärkeää pitää jäsenvaltioille ja ilmoitusvelvollisille aiheutuvat taloudelliset ja hallinnolliset lisärasitteet mahdollisimman vähäisinä ja noudattaa riskiperusteista lähestymistapaa.

Koska rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvistä puutteista määrätään entistä ankarampia seuraamuksia, ilmoitusvelvolliset ovat etsineet keinoja, joilla ne voisivat parantaa sääntöjen noudattamista. Näihin ovat kuuluneet muun muassa lisäresurssien osoittaminen ja laajojen ohjelmien toteuttaminen puutteiden korjaamiseksi sekä liiketoimintamallien perusteellinen tarkistaminen ja tietyistä tuotteista, asiakkaista tai markkinoista, esimerkiksi kirjeenvaihtajapankkitoiminnasta, luopuminen. Tällaisilla toimilla saattaa kuitenkin olla tahattomia seurauksia rahoituspalvelujen tarjonnalle ja talouden rahoitukselle. Teknologisten ratkaisujen, jotka voivat auttaa parantamaan epäilyttävien liiketoimien havaitsemista, on oltava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien kansainvälisten ja EU:n normien ja muiden EU:n sääntöjen, kuten tietosuojaa ja kilpailunrajoituksia koskevien sääntöjen, mukaisia.

Koska rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien EU:n sääntöjen tarkoituksena ei ole estää laillisten rahoituspalvelujen saantia, tarvitaan lisäselvyyttä siitä, miten nämä säännöt kytkeytyvät muuhun rahoitusalan lainsäädäntöön ⁽²³⁾. Olisi pohdittava, milloin ja millaisissa olosuhteissa rahanpesu tai terrorismin rahoitus voisi johtaa pankin kaatumista tai todennäköistä kaatumista koskevaan ilmoitukseen ja mahdollisesti käynnistää pankin likvidaation pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin ⁽²⁴⁾ mukaisesti tai tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti ja synnyttää tarpeen maksaa tallettajille korvauksia. Talletussuojadirektiivin ⁽²⁵⁾ säännöksiä kannattaisi selkeyttää, jotta voitaisiin vähentää edelleen sitä vaaraa, että talletussuojajärjestelmästä maksetaan korvauksia tallettajille, joita epäillään rahanpesusta ja/tai terrorismin rahoituksesta. Samalla voitaisiin selvittää, mikä on talletussuojajärjestelmien ja mikä muiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien viranomaisten rooli. Lisäksi olisi selvitettävä tarkemmin, miten voidaan sovittaa yhteen maksutilidirektiivissä ⁽²⁶⁾ asetettu velvoite, jonka mukaan kaikille asiakkaille on tarjottava tavanomainen maksutili, ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan perustuva velvoite lopettaa liikesuhde, jos ilmoitusvelvollisilla on asiakkaaseen liittyviä epäilyjä tai ne eivät saa käyttöönsä ajantasaisia asiakastietoja. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa lainsäädäntöä olisi myös arvioitava sen selvittämiseksi, ovatko sen soveltamisalallaan tällä hetkellä kuuluvat maksupalveluntarjoajien ryhmät riittävät.

Rahoituspalvelujen sääntelykehystä voitaisiin parantaa sen varmistamiseksi, että vakavaraisuusvalvonnasta vastaavilla viranomaisilla on konkreettinen velvoite jakaa tietoja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan osallistuvien viranomaisten kanssa. Rahoituspalveluja koskevassa lainsäädännössä vaadituissa sopivuus- ja luotettavuusarvioinneissa olisi sovellettava tiukempia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia ehtoja.

⁽²²⁾ Rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastainen toimintaryhmä FATF määrittelee virtuaalivarat digitaalisiksi arvonkantajiksi, joilla voidaan käydä kauppaa tai jotka voidaan siirtää digitaalisesti ja joita voidaan käyttää maksu- tai sijoitustarkoituksiin. Virtuaalivaroja eivät ole FATF:n standardien piiriin jo kuuluvat fiat-valuuttojen, arvopapereiden tai muiden rahoitusvarojen digitaaliset ilmentymät.

⁽²³⁾ Ks. myös komission työohjelma, jossa komissio ilmoittaa aikovansa esittää ehdotuksen kryptovaroja koskevaksi sääntelykehyykseksi.

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁽²⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).

Kun ilmoitusvelvolliset käyttävät asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi tarvittavia tietoja ja kun viranomaiset vaihtavat tietoja keskenään, myös EU:n ulkopuolella, niiden on kaikilta osin noudatettava EU:n tietosuojalainsäädäntöä. Esimerkiksi se, että ilmoitusvelvollisille annetaan pääsy tiettyihin julkisissa omistuksessa oleviin rekistereihin, saattaa aiheuttaa tietosuojaongelmia. Vaikeus varmistaa tietosuojan ja luottamuksellisuuden noudattaminen mainittiin myös toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon yhteydessä. Näihin ongelmiin olisi puututtava asianmukaisesti.

Komissio aikoo esittää vuoden 2021 ensimmäisellä neljänneksellä lainsäädäntöehdotuksia, joiden tarkoituksena on ottaa käyttöön rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva yhteinen säännöstö. Ehdotukset pohjautuvat perusteelliseen vaikutustenarviointiin.

IV. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonnan järjestäminen EU:n tasolla

Valvonta on rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan tuloksekkaan sääntelykehysten ytimessä. Asianmukaisen valvonnan tärkeys vahvistettiin heinäkuussa 2019 esitetyssä rahanpesun vastaisessa säädöspaketissa. Sen yhteydessä tehtiin useita rahanpesutapauksia kattanut analyysi, joka paljasti merkittäviä puutteita luottolaitosten riskinhallinnassa ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonnasta sekä vakavaraisuusvalvonnasta vastaavien viranomaisten luottolaitoksiin kohdistamassa valvonnassa. Samaan aikaan viimeaikaiset väitetyt rahanpesutapaukset, joita tutkivaa journalismia edustavat tiedotusvälineet ovat paljastaneet, viittaavat siihen, että myös rahoitusalan ulkopuolisten yhteisöjen valvonta on puutteellista.

Nämä selvät ongelmat johtuvat sekä valvontakehyksen rakenteesta että sen toteuttamistavasta. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonnasta EU:ssa vastaavat tällä hetkellä jäsenvaltiot. Valvonnan laatu ja vaikuttavuus vaihtelevat eri puolilla EU:ta, mikä johtuu huomattavista eroista henkilöresursseissa ja taloudellisissa resursseissa, osaamisessa ja valvontatehtävälle annetussa painoarvossa. EU:lla ei ole käytössä riittävän tehokkaita järjestelyjä sellaisten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvien tapausten käsittelemiseksi, joihin liittyy rajat ylittäviä näkökohtia. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva EU:n sääntelykehys on vain niin vahva kuin sen heikoin lenkki, ja puutteet yhden kansallisen toimivaltaisen viranomaisen toiminnassa aiheuttavat riskejä sisämarkkinoille kokonaisuutena. Tällaisessa tilanteessa koko EU:lle aiheutuu rahoitusjärjestelmään, talouteen ja maineeseen kohdistuvia vahinkoja.

EU:lla ei ole varaa odottaa, että uusia ongelmia ilmaantuu siksi, ettei EU:ssa ole saatu luotua tehokasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontajärjestelmää, jolla autetaan osaltaan varmistamaan, että sisämarkkinat ja pankkiunioni toimivat moitteettomasti. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan laadukas valvonta kaikkialla EU:ssa on välttämätöntä EU:n kansalaisten ja laajemmin kansainvälisen yhteisön luottamuksen palauttamiseksi.

EU:ssa on todistetusti selkeä tarve ottaa käyttöön rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan yhdenmukainen EU:n tason valvontajärjestelmä, jolla varmistetaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan säännösten yhdenmukainen ja laadukas soveltaminen kaikkialla EU:ssa ja edistetään kaikkien kyseeseen tulevien toimivaltaisten viranomaisten tehokasta yhteistyötä. Kokemukset keskitettyjä valvontatehtäviä hoitavien nykyisten EU:n tason mekanismien perustamisesta ja toiminnasta voivat tarjota hyödyllistä tietoa, vaikka alat ja käsiteltävät asiat voivat olla hyvinkin erilaisia. Tällaisia mekanismeja ovat muun muassa yhteinen valvontamekanismi, yhteinen kriisinhallintaneuvosto ja Euroopan finanssivalvojen järjestelmä.

Luomalla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva EU:n tason valvontajärjestelmä, joka tuo yhteen kansalliset järjestelmät ja täydentää niitä, puututaan valvonnan hajanaisuuteen, varmistetaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen ja tosiasiallinen täytäntöönpano EU:ssa, tarjotaan tukea paikan päällä toteutettaville valvontatoimille ja varmistetaan jatkuva tiedonkulku käynnissä olevista toimenpiteistä ja merkittävistä havaituista puutteista. Kansalliset valvontaviranomaiset ovat jatkossakin olennainen osa tätä järjestelmää ja vastaavat edelleen suurimmasta osasta päivittäistä valvontaa. Ensimmäisenä tavoitteena on valvontajärjestelmän EU:n tason ytimen perustaminen. Sen tehtävät ja toimivalta ja sen vuorovaikutus kansallisten valvontaviranomaisten kanssa on määriteltävä selkeästi lainsäädäntöehdotuksessa.

Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovan EU:n elimen tehtävät

Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonnasta vastaavalle EU:n tason valvojalle on annettava hyvin selkeät valtuudet, joiden nojalla se voi valvoa kansallisia viranomaisia ja antaa niille ohjeita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvien tehtävien hoitamiseksi sekä koordinoita nykyistä paremmin toimintaa EU:n ulkopuolisten valvontaviranomaisten kanssa. EU:n tason valvojan ja kansallisten valvontaviranomaisten vuorovaikutuksen ja valtuuksien olisi perustuttava muodolliseen menettelyyn.

Tarve varmistaa laadukas valvonta rajat ylittävissä tapauksissa ja välttää heikot lenkit EU:n valvontakehyksessä ovat pakottavia syitä, joiden vuoksi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia välittömiä valvontatehtäviä olisi tiettyjen ilmoitusvelvollisten osalta annettava EU:n elimelle, joka voisi vastata valvonnasta yksin tai yhdessä muiden tahojen kanssa. Tällaisen elimen olisi pystyttävä arvioimaan valvottavien yhteisöjen sisäisiä toimintaperiaatteita, menettelyjä ja valvontatoimia ja sitä, toteuttavatko valvottavat yhteisöt niitä tuloksellisesti, sekä arvioimaan maksuliikennetapahtumia ja asiakkaita koskevaa dokumentaatiota. EU:n tason valvojalle voitaisiin antaa tehtäväksi valvoa itsenäisesti tai yhdessä kansallisen valvontaviranomaisen kanssa tiettyjä selkeästi määriteltyjä ilmoitusvelvollisia yhteisöjä tai toimintotyyppisiä määrätyn ajanjakson ajan niiden aiheuttaman riskin suuruuden perusteella. EU:n tason valvoja toisi lisäarvoa seuraamalla ja arvioimalla riskejä kaikkialla EU:ssa. Muilla aloilla jo toimivien EU:n elinten toimintamallien perusteella EU:n tason valvonta voitaisiin toteuttaa siten, että päätökset tehdään EU:n tasolla ja pannaan täytäntöön jäsenvaltioissa olevien EU:n yksiköiden toimesta.

Toisena vaihtoehtona voisi olla, että EU:n tason valvojalla olisi tiettyntyyppisiä ilmoitusvelvollisia koskevat välittömät valvontavaltuudet, joita käytettäisiin koordinoitusti jäsenvaltioiden kanssa, ja muuntotyyppisten ilmoitusvelvollisten osalta sillä olisi koordinointi- ja valvontavaltuudet. Komissio laatii ehdotuksen valvontamekanismiksi, jossa otetaan huomioon suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteet ja noudatetaan unionin virastoille annettavia valtuuksia koskevaa nykyistä oikeuskäytäntöä.

EU:n tason valvonnan soveltamisala

Rahanpesuriskejä esiintyy sekä rahoitusalaalla että sen ulkopuolella, ja ne muuttuvat ajan myötä ja vaihtelevat sen mukaan, mistä jäsenvaltiosta kulloinkin on kyse. Valvonnan vaikuttavuuden parantaminen edellyttää, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovan EU:n tason valvojan toimeksianto kattaa alusta alkaen kaikki riskialueet. Näin tunnustettaisiin kaikkiin aloihin kohdistuvien riskien vakavuus. Samalla varmistettaisiin, että EU:n tason valvojalla on alusta lähtien kaikki tarvittavat välineet käytäntöjen yhdenmukaistamiseksi EU:ssa ja korkeatasoisen valvonnan varmistamiseksi kaikilla aloilla. Koska tehtävät ovat vaativia ja ilmoitusvelvollisten määrä EU:ssa on hyvin suuri, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvoa elin voidaan perustaa myös vaihteittain niin, että sitä mukaa kuin se vakiinnuttaa asemaansa ja osoittaa vaikuttavuutensa, sen valvontavaltuudet laajennetaan vähitellen kattamaan kaikki ne alat (rahoitusala ja muut alat), joiden on noudatettava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvoitteita.

Vaihtoehtoisesti EU:n tason valvoja voisi olla suoraan vastuussa rahoitusalaasta osana kansalliset valvontaviranomaiset kattavaa yhdenmukaista järjestelmää ja vastata rahoitusalan ulkopuolisten alojen valvonnasta välillisesti. Rahoitusalan ulkopuolisten alojen välillisenä valvojana EU:n tason valvoja voisi puuttua asiaan, jos sen katsotaan olevan tarpeen rahoitusalan ulkopuolisten alojen korkealaatuisen valvonnan varmistamiseksi kaikkialla EU:ssa.

Muissa, suppeampaan toimeksiantoon perustuvissa vaihtoehtoisissa EU:n tason valvoja valvoisi ainoastaan rahoituslaitoksia, sillä ne toteuttavat suurimman osan maksuliikennetapahtumista. Valvonnan keskittäminen rahoitusalaan olisi muita vaihtoehtoja helpompi ratkaisu, koska alaa säännellään ja valvotaan jo laajalti. Tämä vaihtoehto jättäisi kuitenkin heikkoja lenkkejä EU:n valvontakehykseen, jolloin ei voitaisi varmistaa tehokasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmää.

Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonnassa sovellettava riskiperusteinen lähestymistapa, sellaisena kuin se on vahvistettu sekä unionin oikeudessa että kansainvälisissä standardeissa, edellyttää kaikissa tapauksissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskitekijöiden tunnistamista ja valvontaresurssien kohdentamista tapauskohtaisen riskinarvioinnin tulosten perusteella. EU:n tason valvontaa suunniteltaessa on otettava huomioon riskit ja hyödynnettävä kansallisten valvontaviranomaisten riskiasiantuntemusta.

Lisäksi voitaisiin harkita, olisiko tällaiselle valvojalle annettava joitakin valtuuksia valvoa ja tukea EU:n rajoittavien toimenpiteiden (pakotteiden) mukaisen varojen jäädyttämisen täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Vaikka rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan ja rajoittaviin toimenpiteisiin liittyvät tehtävät ja haasteet eroavat toisistaan monilta osin, näihin kahteen osa-alueeseen liittyy myös eräitä yhteisiä haasteita ja synergioita, joita kannattaisi tarkastella.

Mikä EU:n elin?

EU:n tason valvontatehtävä voidaan antaa joko jo olemassa olevalle EU:n virastolle eli EPV:lle tai uudelle tehtävää varten perustettavalle elimelle.

Äskettäin hyväksytyssä lainsäädännössä edellytetään, että EPV johtaa, koordinoi ja seuraa toimia, joilla pyritään vahvistamaan rahoituslaitoksia koskevia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntatoimenpiteitä kaikkialla EU:ssa. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontaa koskevien lisätehtävien antaminen EPV:lle tarjoaisi selkeitä etuja jatkuvuuden ja nopean toiminnan varmistamisen kannalta. Tämä vaihtoehto edellyttäisi kuitenkin myös EPV:n

merkittävää uudistamista ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan tietämyksen ja osaamisen merkittävää lisäämistä EPV:ssä. Sen hallinto- ja päätöksentekoprosesseja olisi tarkistettava perusteellisesti, jotta voidaan taata, että valvontapäätökset tehdään aina riippumattomasti ja yksinomaan EU:n edun mukaisesti. Lisäksi se tarvitsisi laajemmat tutkintavalmiudet ja -valtuudet. Kun otetaan huomioon EPV:n toimeksianto ja valmiudet, rahoitusalan ulkopuolisten ilmoitusvelvollisten valvonnan järjestäminen EPV:n tasolla saattaa olla haasteellista.

Vaihtoehtoisesti voitaisiin perustaa uusi rahanpesun torjuntaa valvova EU:n elin, jolla olisi toimivalta valvoa ilmoitusvelvollisia sekä rahoitusallalla että muilla aloilla. Elinen organisaatio ja hallinto voitaisiin tällöin suunnitella sen tarpeiden pohjalta mahdollisimman joustavasti siten, että sillä on yksinkertaistetut ja nopeat päätöksentekoprosessit, joilla riskeihin voidaan reagoida viipymättä, ja siten että se toimii synergiassa rahanpesun selvittelykeskusten koordinointi- ja tukimekanismin kanssa (ks. seuraava jakso). Uuden elimen toiminnan käynnistäminen voi kuitenkin kestää kauemmin ja kustannukset voivat olla suhteessa suuremmat. Lisäksi tässä vaihtoehdossa on otettava huomioon toteutukseen liittyvät riskit. Elimelle osoitettavia tehtäviä määritettäessä olisi vältettävä se vaara, että ne ovat päällekkäisiä ja/tai ristiriidassa muiden valvontaviranomaisten, kuten EPV:n, tehtävien kanssa.

Kussakin vaihtoehdossa keskeisenä näkökohtana ovat talousarviovaikutukset. Etenkin nykyisessä taloudellisessa tilanteessa voisi olla perusteltua varmistaa valvontatoimien rahoitus valvonnan kohteena olevilta yksityisen sektorin toimijoilta kerättävillä maksuilla, kuten useat EU:n tason valvontaelimet jo tekevät.

Komissio esittää vuoden 2021 ensimmäisellä neljänneksellä ehdotuksia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovan EU:n viranomaisen perustamiseksi. Ehdotukset perustuvat viranomaisen tehtäviä, toiminta-alaa ja rakennetta koskevien vaihtoehtojen vaikutusten perusteelliseen arviointiin.

V. Rahanpesun selvittelykeskuksia varten tarkoitetun koordinointi- ja tukimekanismin perustaminen

Nykyisessä EU:n kehityksessä edellytetään, että ilmoitusvelvolliset ilmoittavat kaikista epäilyttävästä liiketoimista kansalliselle rahanpesun selvittelykeskukselle. Rahanpesun selvittelykeskukset laativat ilmoitusvelvollisten tekemien ilmoitusten ja tulliviranomaisten toimittamien käteisrahaa koskevien tietojen pohjalta taloudellisia analyysejä, jotka toimitetaan eteenpäin lainvalvontaviranomaisille, muille valvontaviranomaisille, veroviranomaisille ja muille rahanpesun selvittelykeskuksille. Näitä analyysejä käyttävät esimerkiksi lainvalvontaviranomaiset tutkiessaan rikoksia. Rahanpesun selvittelykeskusten strategisia analyysejä trendeistä ja toimintamalleista käytetään myös laadittaessa ilmoitusvelvollisille annettavaa ohjeistusta ja palautetta, joka auttaa niitä havaitsemaan rahanpesun ja terrorismin rahoitukseen liittyviä toimintamalleja.

Ilmoitusvelvollisten tavassa soveltaa sääntöjä sekä yhteistyössä, jota ne tekevät keskenään ja oman jäsenvaltionsa sekä muiden jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten kanssa, on havaittu puutteita.

Ilmoitusvelvollisille tarkoitettujen vakiolomakkeiden käyttö jäsenvaltioissa on edelleen melko vähäistä, ja lomakkeet on usein räätälöity tiettyjen yritysten (kuten pankkien) tarpeisiin. Useilla rahanpesun selvittelykeskuksilla ei edelleenkaan ole tietoteknisiä välineitä, joita ne tarvitsevat tietojen tuloksellista käsittelyä ja analysointia varten.

Rahanpesun selvittelykeskusten on annettava ilmoitusvelvollisille palautetta näiden tekemistä ilmoituksista. Tällainen palaute on kuitenkin edelleen vähäistä. Se on lähes olematonta silloin, kun ilmoitusvelvollisten tekemät ilmoitukset koskevat toista jäsenvaltiota. Palautteen puuttumisen vuoksi ilmoitusvelvollisilla ei ole tarvittavia välineitä ennaltaehkäisevien toimenpiteidensä mukauttamiseksi tai kohdentamiseksi.

Rahanpesun selvittelykeskusten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten välinen vähäinen tietojenvaihto on merkittävä ongelma, kun otetaan huomioon, että suuri osa rahanpesusta ja terrorismin rahoituksesta ylittää valtioiden rajat. Esimerkiksi EU:n tulliviranomaiset toimittavat säännöllisesti rahanpesun selvittelykeskuksille käteisrahaa koskevia tietoja mutta saavat niiltä hyvin harvoin palautetta. Palaute on kuitenkin ratkaisevan tärkeää pyrittäessä konkreettisempaan ja tuloksekkaampaan riskianalyysiin.

Myös rahanpesun selvittelykeskusten EU:n tason tietojenvaihtojärjestelmän (FIU.net) toimintaan ja ylläpitoon liittyvät haasteet edellyttävät toimia, koska kyseessä on vanha tietotekninen väline, jonka ohjelmistoja ja laitteistoja on parannettava huomattavasti ja jossa on kehitettävä uusia toimintoja yhteistyön helpottamiseksi.

Useimmilla rahanpesun selvittelykeskuksille ilmoitetuilla epäilyttävillä liiketoimilla on rajat ylittävä ulottuvuus, mutta niiden yhteinen analysointi on edelleen vähäistä. Tämä johtaa siihen, että rajat ylittäviä tapauksia ei puuttuvien yhteyksien vuoksi havaita. Tarvitaan kehittyneitä valmiuksia, joiden ansiosta tietoja voidaan analysoida rajat ylittävistä näkökulmasta, etenkin koska rahanpesutapaukset ovat yhä monimutkaisempia.

EU:n tason koordinointi- ja tukimekanismin rooli

Edellä mainitut puutteet voitaisiin korjata rahanpesun selvittelykeskusten EU:n tason koordinointi- ja tukimekanismilla. Mekanismi olisi päävastuussa kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten työn koordinoinnista. Tähän olisi sisällyttävä sellaisten epäilyttävien liiketoimien tunnistaminen, joilla on rajat ylittävä ulottuvuus, rajat ylittävien tapausten yhteinen analysointi sekä sellaisten trendien ja tekijöiden tunnistaminen, joilla on merkitystä arvioitaessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä kansallisella ja ylikansallisella tasolla. Mekanismin olisi myös hyväksyttävä tai ehdotettava sille yhdenmukaistetussa yhteisessä säännöstössä annettujen valtuuksien puitteissa täytäntöönpanotoimenpiteitä tai standardeja, jotka koskevat rahanpesun selvittelykeskusten raportointivelvoitteita ja näiden keskusten ominaisuuksia, toimintoja, yhteistyötä ja ilmoitusmalleja. Lisäksi sen olisi edistettävä rahanpesun selvittelykeskusten henkilöstön koulutusta ja valmiuksien kehittämistä. EU:n tason koordinointi- ja tukimekanismin olisi myös lisättävä toimivaltaisten viranomaisten (rahanpesun selvittelykeskukset, valvontaviranomaiset, lainvalvontaviranomaiset sekä tulli- ja veroviranomaiset) välistä kansallista ja rajat ylittävää yhteistyötä sekä näiden viranomaisten ja EU:n ulkopuolisten rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä.

Keskitetymmän tietoteknisen kapasiteetin luomisesta olisi hyötyä epäilyttävien rajatylittävien liiketoimien tunnistamisessa ja trendien havaitsemisessa.

Myös Europolin tällä hetkellä hallinnoiman FIU.net-verkon toiminnan turvaaminen on tässä yhteydessä tärkeää. Sen kehittämiseen on investoitava viipymättä, jotta voidaan ratkaista tietojenvaihtoa ja tietojen vertailua tällä hetkellä haittaavat ongelmat. Koska järjestelmän tekninen hallinto on tarkoitus siirtää pois Europolilta, olisi löydettävä asianmukainen ja taloudellisesti toteuttamiskelpoinen ratkaisu. Lyhyen aikavälin ratkaisuna komissio aikoo ottaa hoitaakseen FIU.net-verkoston hallinnoinnin varmistaakseen, että järjestelmän toiminta jatkuu keskeytyksittä⁽²⁷⁾. Pidemmällä aikavälillä FIU.net-verkoston tai sen seuraajan ylläpito voitaisiin antaa EU:n tason koordinointi- ja tukimekanismin tehtäväksi. Myös muita soveltuvia ratkaisuja voitaisiin harkita.

EU:n tason koordinointi- ja tukimekanismista vastaava elin

Se, mille taholle rahanpesun selvittelykeskusten tuki- ja koordinointimekanismin tarjonta annetaan tehtäväksi, riippuu mekanismille annettavasta roolista.

Koska tavoitteena on antaa koordinointi- ja tukimekanismille laaja-alainen rooli, jotta se voisi käsitellä kaikkia edellä analysoituja tekijöitä, sen hallinnointi voitaisiin antaa tehtäväksi jollekin nykyisistä EU:n virastoista tai tehtävää varten perustetulle uudelle elimelle. Jos valvontatehtävää varten perustetaan uusi EU:n elin, sille voitaisiin antaa tehtäväksi myös koordinointi- ja tukimekanismin hallinnointi. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon, että EU:ssa on tällä hetkellä kaksitoista sellaista rahanpesun selvittelykeskusta, joilla on rahoitusalan ulkopuolisten alojen valvontaan liittyviä tehtäviä, ja joidenkin valvontatehtävät kattavat kaikki alat.

Jos koordinointi- ja tukimekanismille annetaan suppeampi rooli, voidaan puuttua joihinkin havaittuihin puutteisiin, mutta tällä ratkaisulla ei saataisi aikaan toimivaa EU-tason koordinointi- ja tukimekanismia. Suppeampaan rooliin perustuvan ratkaisun tapauksessa voitaisiin harkita useita vaihtoehtoja. Jos esimerkiksi mekanismin tehtäväksi annetaan ainoastaan sääntelystandardien ja ohjeiden luonnosten laatiminen, mekanismi voitaisiin toteuttaa muuttamalla rahanpesun selvittelykeskusten foorumi, joka on tällä hetkellä epävirallinen komission komitea, komiteamenettelyyn osallistuvaksi komiteaksi ja antamalla komissiolle tehtäväksi hyväksyä komitean työn tulokset delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä. Yhtenä vaihtoehtona voisi myös olla rahanpesun selvittelykeskusten virallinen verkosto, jolla olisi oma toimeksianto ja omat tehtävät.

Koordinointi- ja tukimekanismin muodosta riippumatta sen hallinto- ja päätöksentekoprosessien olisi oltava riittävän riippumattomia ja sen olisi toimittava kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten verkostona, jolla on EU:n tason keskus.

Komissio esittää vuoden 2021 ensimmäisellä neljänneksellä ehdotuksia rahanpesun selvittelykeskusten EU:n tason koordinointi- ja tukimekanismin perustamiseksi. Ehdotukset perustuvat mekanismin roolia ja rakennetta koskevien vaihtoehtojen vaikutusten perusteelliseen arviointiin. Komissio ottaa hoitaakseen FIU.net-verkoston hallinnoinnin vuoden 2020 viimeisellä neljänneksellä.

⁽²⁷⁾ Siten, että kyseisten tietojen luonne otetaan asianmukaisesti huomioon.

VI. Unionin tason rikosoikeussäännösten täytäntöönpano ja tietojenvaihto

Rikosoikeudellisten säännösten täytäntöönpanoa ja tietojenvaihtoa EU:n tasolla helpotetaan useilla säädöksillä ja institutionaalisilla järjestelyillä.

Viimeaikaisilla toimenpiteillä on suljettu rahanpesun määrittelyyn ja sen seuraamusten määräämiseen liittyneitä lainsäädännön aukkoja EU:ssa ja helpotettu oikeudellista ja poliisiyhteistyötä⁽²⁸⁾. Komissio seuraa, että ne saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön asetetuissa määräaajoissa. Lisäksi on helpotettu taloudellisten tietojen käyttöä vakavien rikosten tutkinnassa antamalla lainvalvontaviranomaisille suora pääsy pankkitilejä koskevaan keskitettyyn mekanismiin ja parantamalla lainvalvontaviranomaisten, rahanpesun selvittelykeskusten ja Europolin välistä tutkintayhteistyötä⁽²⁹⁾. Nämä toimenpiteet nopeuttavat rikostutkintaa ja auttavat viranomaisia parantamaan rajat ylittävän rikollisuuden torjuntaa. Pankkitilejä koskevien keskitettyjen mekanismien EU:n laajuinen yhteenliittäminen tarjoaa lainvalvontaviranomaisille ja rahanpesun selvittelykeskuksille mahdollisuuden saada taloudellista tietoa entistä nopeammin, ja se myös helpottaa rajatylittävää yhteistyötä. Yhteenliittämisen olisi kaikissa tapauksissa katettava myös lainvalvontaviranomaiset. Tällainen yhteenliittäminen olisi asetettava ensisijaiseksi tavoitteeksi.

Rikoksen tuottaman hyödyn takaisinperintää varten on vahvistettu keskeiset normit⁽³⁰⁾. Komissio julkaisee vuonna 2020 kertomuksen, jossa annetaan yleiskatsaus näiden sääntöjen täytäntöönpanosta ja esitetään, miten varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavien toimistojen roolia voitaisiin vahvistaa. Uusilla toimenpiteillä, joita sovelletaan joulukuusta 2020⁽³¹⁾ alkaen, helpotetaan rajat ylittävää varojen takaisinperintää ja nopeutetaan ja yksinkertaistetaan rikoksella saatujen varojen jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista kaikkialla EU:ssa.

Samaan aikaan on ratkaisevan tärkeää kehittää EU:n valmiuksia talousrikosten tutkintaan ja syytteenpanoon.

Europol on lisännyt toimiaan talousrikollisuuden torjumiseksi perustamalla Euroopan talousrikoskeskuksen (EFEC), jonka on määrä aloittaa toimintansa vuoden 2020 kuluessa. Euroopan talousrikoskeskukseen keskitetään Europolissa kaikki taloudellista tiedustelutietoa ja talousrikollisuutta koskevat valmiudet. Keskuksen tavoitteena on lisätä operatiivista tehokkuutta ja näkyvyyttä sekä parantaa sidosryhmäsuhteiden hallintaa ja toiminnan rahoitusmahdollisuuksia. Komissio tukee täysin talousrikoskeskuksen perustamista ja katsoo, että se korostaa talousrikostutkinnan tärkeää merkitystä kaikkien Europolin toimivaltaan kuuluvien rikollisuudenalojen joukossa.

Komissio katsoo, että Euroopan talousrikoskeskus olisi looginen vastapuoli rahanpesun selvittelykeskusten EU:n tason tuki- ja koordinoitumismekanismeille, ja että nämä kaksi tahoa voisivat kehittää ratkaisuja, joilla tehostetaan tietojenvaihtoa erityisesti rajat ylittävissä tapauksissa.

Parantaakseen rahanpesutapausten tutkintaa ja syytteenpanoa kaikkialla EU:ssa komissio rahoittaa⁽³²⁾ rahanpesun vastaista operatiivista verkostoa (AMON), joka yhdistää asianomaiset lainvalvontaviranomaiset. Verkosto helpottaa rajatylittävää talousrikostutkintaa, ja sillä on myös maailmanlaajuinen ulottuvuus. Tämän verkoston työtä olisi tehostettava ja tuettava, ja verkostolle olisi osoitettava toimintamäärärahat konkreettisten tapausten käsittelemiseksi. Kaikkien EU:n jäsenvaltioiden olisi liityttävä verkoston jäseniksi. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi edelleen hyödynnettävä Eurojustin tukea helpottaakseen rahanpesun torjuntaa koskevien syytetoimien toteuttamista tukevaa rajatylittävää yhteistyötä. Euroopan syyttäjänvirasto aloittaa toimintansa vuoden 2020 lopussa, ja sillä on toimivalta tutkia EU:n talousarvioon kohdistuvaan laittomaan toimintaan liittyviä rahanpesurikoksia ja nostaa niistä syytteitä.

Tietojenvaihtoa kaikkien toimivaltaisten viranomaisten (rahanpesun selvittelykeskukset, valvontaviranomaiset, lainvalvontaviranomaiset sekä tulli- ja veroviranomaiset) välillä voidaan edelleen parantaa ja edistää sekä jäsenvaltioiden sisällä että niiden välillä.

Pyrittäessä parantamaan taloudellisen tiedustelutiedon hyödyntämistä olisi mahdollisuuksien mukaan kannustettava muodostamaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, sillä joissakin tapauksissa tietojen luonne saattaa asettaa rajoituksia niiden jakamiselle, jossa on noudatettava tietosuojalainsäädäntöä. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa tietoa jaetaan lainvalvontaviranomaisten, rahanpesun selvittelykeskusten ja yksityisen sektorin kesken.

⁽²⁸⁾ Ks. alaviite 9.

⁽²⁹⁾ Ks. alaviite 8.

⁽³⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikosentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39).

⁽³¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1805, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta (EUVL L 303, 28.11.2018, s. 1).

⁽³²⁾ Sisäisen turvallisuuden rahaston (ISF) poliisiyhteistyötä koskevan osion varoista.

Tällaisilla kumppanuuksilla voi olla erilaisia tarkoituksia. Joissakin on kyse ainoastaan siitä, että rahanpesun selvittelykeskukset ja lainvalvontaviranomaiset antavat ilmoitusvelvollisille tietoja typologioista ja trendeistä. Toisissa taas lainvalvontaviranomaiset antavat ilmoitusvelvollisille operatiivista tietoa tiedustelun perusteella epäillyiksi katsotuista näiden liiketoimien seurantaan varten. Kaikessa henkilötietoja sisältävien tietojen jakamisessa on noudatettava täysin tietosuojalainsäädäntöä ja asianomaisten viranomaisten toimeksiantoja.

Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa EU:n nykyisessä sääntelykehyksessä edellytetään jo, että rahanpesun selvittelykeskukset antavat yksityiselle sektorille tietoa typologioista ja trendeistä. Tätä velvoitetta voitaisiin selkeyttää ja vahvistaa osana toimia, joilla helpotetaan tietyyttypisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien perustamista ja parannetaan tietojenvaihtoa. Koska jäsenvaltioiden lainsäädäntökehyksissä ja käytännön järjestelyissä on eroja, komissio pitää erittäin tärkeänä, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia varten laaditaan ohjeita ja hyviä käytänteitä, jotka koskevat etenkin kilpailusääntöjä, tietosuojatakeita ja -rajoituksia sekä perusoikeuksia koskevia takeita.

Komissio antaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia koskevat ohjeet viimeistään vuoden 2021 ensimmäisellä neljänneksellä. Komissio harkitsee lausunnon pyytämistä Euroopan tietosuojaneuvostolta julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin liittyvistä tietosuojanäkökohdista. Lisäksi harkitaan, miten rahanpesun vastaista operatiivista verkostoa voitaisiin vahvistaa ja miten jäsenvaltioiden sisäistä ja niiden välistä kaikki toimivaltaiset viranomaiset kattavaa tietojenvaihtoa voitaisiin parantaa.

VII. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan sääntelykehksen kansainvälisen ulottuvuuden vahvistaminen

Rahanpesu ja terrorismin rahoitus ovat globaaleja uhkia, joita EU aikoo torjua määrätietoisesti yhteistyössä kansainvälisten kumppaneidensa kanssa. Rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastainen toimintaryhmä on normienlaadinnan globaalina edelläkävijänä johtanut rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa maailmanlaajuisella tasolla. Komissio osallistuu aktiivisesti tämän toimintaryhmän työhön ja on edelleen sitoutunut panemaan sen antamat normit täytäntöön ja edistämään niiden maailmanlaajuisesta noudattamista. EU:n tarvitsema uusi kokonaisvaltainen lähestymistapa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan edellyttää kuitenkin EU:lta nykyistä vahvempaa asemaa kansainvälisten normien laatimisessa.

Komissio on hyväksynyt EU:n puolesta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän uuden toimeksiannon⁽³³⁾, ja se aikoo osallistua merkittäväällä panoksella globaalien normien parantamiseen ja niiden nostamiseen EU:n omien normien tasolle keskeisillä osa-alueilla. Yhtenä esimerkkinä tästä voidaan mainita tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen läpinäkyvyys, jonka osalta EU on omaksunut kunnianhimoisen lähestymistavan torjuakseen läpinäkymättömien rakenteiden aiheuttamia riskejä. Komissio aikoo myös tukea aktiivisesti toimia, joilla pyritään puuttumaan uusiin ja kehitymässä oleviin riskeihin maailmanlaajuisella tasolla. Onnistuakseen tässä EU:n on puhuttava rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisessa toimintaryhmässä yhdellä äänellä. Tämä voitaisiin varmistaa antamalla komissiolle tehtäväksi edustaa Euroopan unionia toimintaryhmässä perussopimuksen määräysten mukaisesti. Ensimmäisessä vaiheessa olisi perustettava komission ja jäsenvaltioiden välinen parannettu koordinoitumekanismi, jolla varmistetaan, että EU:n edustajien toimintaryhmässä esittämät kannat on sovitettu yhteen.

Toimintaryhmän tekemät keskinäiset arvioinnit auttavat parantamaan kansainvälisten normien noudattamista, sillä vertaispaine on edelleen keskeinen muutosvoima. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien, EU:n jäsenvaltioiden sääntelykehysten arvioinneissa ei ole tähän mennessä otettu asianmukaisesti huomioon EU:n sääntöjen ylikansallista luonnetta. Tämän seikan merkitys kasvaa, jos käyttöön otetaan uusia rakenteita, kuten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa EU:n tasolla valvova elin ja rahanpesun selvittelykeskusten koordinointi- ja tukimekanismit. Komission tavoitteena on varmistaa, että EU:n tasolla täytäntöön pantavia normeja arvioidaan yhdenmukaisella tavalla. Tässä yhteydessä voitaisiin myös harkita, voisiko rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastainen toimintaryhmä arvioida EU:n sääntöjä EU:n tasolla.

Komission on myös tarpeen jatkaa itsenäistä toimintapolitiikkaansa suhteessa kolmansiin maihin EU:n rahoitusjärjestelmän suojelemiseksi. Ilmoitusvelvollisten on toteutettava riskinvähentämistoimenpiteitä maantieteellisten ja muiden kyseeseen tulevien riskitekijöiden perusteella. Niiden on myös tarkkailtava erityisen valppaasti sellaisia liiketoimia tai liikesuhteita, joissa mukana olevilla mailla on strategisia puutteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevissa sääntelykehyksissään. Viidennen rahanpesunvastaisen direktiivin mukaan komission on luotava itsenäiset valmiudet sellaisten maiden tunnistamiseksi, joilla on tällaisia strategisia puutteita⁽³⁴⁾.

⁽³³⁾ Ministerien ja rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän edustajien 12. huhtikuuta 2019 hyväksymä.

⁽³⁴⁾ Ks. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1581497419034&uri=CELEX:02016R1675-20181022>

Komissio määrittää maat, jotka muodostavat erityisen uhan unionin rahoitusjärjestelmälle, käyttämällä riippumatonta menetelmää, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon synergia rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän luettelointiprosessin kanssa, yhteistyössä Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) kanssa käytävä parannettu vuoropuhelu kolmansien maiden kanssa ja jäsenvaltioiden asiantuntijoiden tiivis kuuleminen. Tässä prosessissa, joka perustuu samaan aikaan tämän toimintasuunnitelman kanssa julkaistavaan tarkistettuun menetelmään⁽³⁵⁾, komissio käy, yhteistyössä Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa, vuoropuhelua sellaisten kolmansien maiden kanssa, joissa on alustavasti havaittu puutteita, jotta puutteiden korjaamiseksi voitaisiin mahdollisuuksien mukaan laatia toimintasuunnitelmat. Tarkkailujakson jälkeen komissio arvioi edistymistä annettujen sitoumusten täyttämiseksi tehdäkseen päätelmänsä.

EU:n luettelo suuririskisistä kolmansista maista on tärkeä väline ilmoitusvelvollisille ja viranomaisille, mutta sillä voi myös olla vaikutuksia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa sääntelykehystä laajemmista yhteyksistä. Komissio on sitoutunut seuraamaan, vaikuttaako maan sisällyttäminen tähän luetteloon vastaavuuspäätöksiin⁽³⁶⁾, ja varmistamaan, että rahoitusvälineisiin sovelletaan riittäviä suojatoimia varainhoitoasetuksen⁽³⁷⁾ 155 artiklan mukaisesti.

EU:n luettelointiprosessista ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien uusien EU:n tason tehtävien perustamisesta saadut kokemukset voivat johtaa kolmansien maiden aiheuttamiin riskeihin sovellettavan lähestymistavan tarkistamiseen. Rahanpesunvastaisen toimintaryhmän jäsenenä komission olisi edelleen otettava huomioon toimintaryhmän kehoitus toteuttaa toimia, joilla puututaan kolmansien maiden aiheuttamiin riskeihin. Lisäksi komission olisi säilytettävä valmius soveltaa rahanpesunvastaisen toimintaryhmän kehoituksista riippumatta tarvittavia toimenpiteitä myös itsenäisesti kansainvälisten normien mukaisesti. Myös EU:n tason valvoja voisi osaltaan lieventää kolmansista maista aiheutuvia riskejä suunnitteleamalla asianmukaisia riskinvähentämistoimenpiteitä ilmoitusvelvollisia varten sen mukaan, minkä tyyppisiä ja kuinka vakavia puutteita niiden järjestelmissä on. Näihin voisivat kuulua muun muassa yksityiskohdaisemmat ja riskiperusteisemmat toimenpiteet, joilla puututaan muilla lainkäyttöalueilla voimassa olevien, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntelykehysten aiheuttamiin riskeihin. Tällaista prosessia voitaisiin täydentää myös liiketoimipohjaisella lähestymistavalla, koska rahanpesun ja terrorismin rahoitukseen liittyvät kehittyvät riskit vaikuttavat kaikkiin lainkäyttöalueisiin. Samaa tapaan rahanpesun selvittelykeskusten koordinointi- ja tukitoiminto voisi tarjota arvokasta tietoa, joka auttaa tunnistamaan kolmansissa maissa esiintyviä uusia trendejä ja niiden aiheuttamia riskejä sekä mahdollisia kansainväliseen yhteistyöhön liittyviä kysymyksiä.

Osana näitä ulkoisten riskien hallintaan tarkoitettuja toimenpiteitä komissio kehittää parhaillaan teknisen avun välinettä⁽³⁸⁾ kolmansia maita varten, jotta nämä voisivat parantaa valmiuksiaan ja korjata rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevissa kansallisissa sääntelykehyksissään olevia puutteita. EU on yksi alan tärkeimmistä kansainvälisistä avunantajista, ja sen tarkoituksena on käyttää valmiuksiaan ja laajaa diplomaattista verkostoaan vahvistaakseen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa kaikkialla maailmassa. Lisäksi kauppapolitiikalla edistetään investointeihin⁽³⁹⁾ ja kauppavirtoihin liittyvien asianmukaisten suojatoimien kehittämistä. Komissio pyrkii saamaan EU:n kauppakumppanit sitoutumaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien toimenpiteiden toteuttamiseen. Samalla se säilyttää itsellään mahdollisuuden toteuttaa sääntelytoimia silloin, kun EU:n rahoitusjärjestelmään kohdistuu rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviä riskejä.

Tämän toimintasuunnitelman yhteydessä julkaistaan uusi menetelmä suuririskisten kolmansien maiden arviointia varten. Komissio jatkaa yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa ja osallistuu entistä aktiivisemmin rahanpesunvastaisen toimintaryhmän työhön, jotta EU voisi ottaa vahvemman roolin maailmanlaajuisella tasolla.

VIII. Seuraavat toimet: etenemissuunnitelma

Kuten tässä toimintasuunnitelmassa esitetään, komissio aikoo ehdottaa useita toimenpiteitä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan sääntelykehysten parantamiseksi. Eri vaihtoehtoihin liittyvistä lainsäädäntömuutoksista tehdään vaikutustenarviointi, joka kattaa muun muassa perusoikeudet ja erityisesti oikeuden henkilötietojen suojaan.

⁽³⁵⁾ Ks. SWD(2020) 99.

⁽³⁶⁾ Ks. COM(2019) 349 final, 29.7.2019.

⁽³⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽³⁸⁾ Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastainen EU:n globaali järjestely.

⁽³⁹⁾ Ks. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/452, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, unioniin tulevien ulkomaisten suorien sijoitusten seurantaan tarkoitettujen puiteiden perustamisesta (EUVL L 79 I, 21.3.2019, s. 1).

Toimi	Keinot	Aikataulu
Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan EU:n nykyisen sääntelykehysten tosiasiallinen täytäntöönpano	Rikkomismenettelyt / oikeudelliset menettelyt Selvitys neljännen rahanpesunvastaisen direktiivin soveltamisesta Kolmas ylikansallinen riskinarviointi Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien rekistrierien yhteenliittäminen Maakohtaiset suositukset / talouspolitiikan EU-ohjauksjakso EPV:n nykyinen työ	Kaikki toimenpiteet käynnissä
Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan EU:n yhteisen sääntösten vahvistaminen ja kehittäminen	Lainsäädäntöehdotus: — määritetään osa-alueet, joita koskevat säännökset otetaan uuteen asetukseen, ja muutetaan direktiiviä vastaavasti — määritetään EU:n tasolla säänneltävät uudet osa-alueet — määritetään muuhun voimassa olevaan lainsäädäntöön tarvittavat muutokset	Vuoden 2021 ensimmäinen neljännes
Aloitetaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonta EU:n tasolla	Lainsäädäntöehdotus	Vuoden 2021 ensimmäinen neljännes
Perustetaan tuki- ja koordinoitimekanismi rahanpesun selvittelykeskuksia varten	Lainsäädäntöehdotus Siirretään FIU.netin tekninen hallinnointi komissiolle	Vuoden 2021 ensimmäinen neljännes Vuoden 2020 viimeinen neljännes
Rikosoikeuden täytäntöönpano ja tietojenvaihto	Euroopan talousrikoskeskuksen (EFEC) perustaminen Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia koskevat ohjeet ja Euroopan tietosuojaneuvoston mahdollinen lausunto tietosuojanäkökohdista Seurataan, miten rikosoikeutta ja lainvalvontayhteistyötä koskevat direktiivit saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön Jäsenvaltioiden sisäisen ja niiden välisen kaikki toimivaltaiset viranomaiset kattavan tietojenvaihdon parantamisvaihtoehdot	Vuoden 2020 toinen neljännes Vuoden 2021 ensimmäinen neljännes
Kansainvälisen ulottuvuuden vahvistaminen	Komission tarkennettu menetelmä suuririskisten kolmansien maiden määrittämiseksi Delegoidut säädökset	Vuoden 2020 ensimmäinen neljännes Tarvittaessa (alustava suunnitelma vuodeksi 2020: 2., 3. ja 4. neljännes)

Komissio toivoo sidosryhmien näkemyksiä tässä toimintasuunnitelmassa esitetyistä toimista ja pyytää sidosryhmiä vastaamaan Kerro mielipiteesi -sivustolla olevaan kyselyyn viimeistään 29. heinäkuuta 2020.

**SOSIAALITURVAJÄRJESTELMIEN YHTEENSOVITTAMISTA KÄSITTELEVÄ
HALLINTOTOIMIKUNTA LUONTOISETUUKSIEN KESKIMÄÄRÄISET KUSTANNUKSET**

(2020/C 164/07)

LUONTOISETUUKSIEN KESKIMÄÄRÄISET KUSTANNUKSET VUONNA 2017

Asetuksen (EY) N:o 987/2009 ⁽¹⁾ 64 artiklan soveltaminen

I Perheenjäsenille, jotka eivät asu samassa jäsenvaltiossa kuin asetuksen (EY) N:o 883/2004 ⁽²⁾ 17 artiklassa tarkoitettu vakuutettu, vuonna 2017 annettuihin luontoisetuuksiin liittyvät korvattavat määrät määritetään seuraavien keskimääräisten kustannusten perusteella:

	Ikäryhmä	Vuodessa	Nettomäärä kuukaudessa x = 0,20
Kypros	alle 20-vuotiaat	335,08 EUR	22,34 EUR
	20–64-vuotiaat	345,86 EUR	23,06 EUR
	65 vuotta täyttäneet	1 457,97 EUR	97,20 EUR
Norja	alle 20-vuotiaat	21 366,64 NOK	1 424,44 NOK
	20–64-vuotiaat	37 207,61 NOK	2 480,51 NOK
	65 vuotta täyttäneet	125 089,11 NOK	8 339,27 NOK

II Asetuksen (EY) N:o 883/2004 24 artiklan 1 kohdassa sekä 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuihin eläkkeensaajille ja heidän perheenjäsenilleen vuonna 2017 annettuihin luontoisetuuksiin liittyvät korvattavat määrät määritetään seuraavien keskimääräisten kustannusten perusteella:

	Ikäryhmä	Vuodessa	Nettomäärä kuukaudessa x = 0,20	Nettomäärä kuukaudessa x = 0,15 ⁽¹⁾
Kypros	alle 20-vuotiaat	335,08 EUR	22,34 EUR	23,74 EUR
	20–64-vuotiaat	345,86 EUR	23,06 EUR	24,50 EUR
	65 vuotta täyttäneet	1 457,97 EUR	97,20 EUR	103,27 EUR
Norja	alle 20-vuotiaat	21 366,64 NOK	1 424,44 NOK	1 513,47 NOK
	20–64-vuotiaat	37 207,61 NOK	2 480,51 NOK	2 635,54 NOK
	65 vuotta täyttäneet	125 089,11 NOK	8 339,27 NOK	8 860,48 NOK

⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 987/2009 64 artiklan 3 kohdan mukaan kuukausittaiseen kiinteämääräiseen summaan sovellettava vähennys on eläkkeensaajien ja heidän perheenjäsentensä osalta 15 prosenttia (x = 0,15), jos toimivaltaista jäsenvaltiota ei mainita asetuksen (EY) N:o 883/2004 liitteessä IV.

⁽¹⁾ EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1.

LUONTOISETUUKSIEN KESKIMÄÄRÄISET KUSTANNUKSET VUONNA 2018

Asetuksen (EY) N:o 987/2009 64 artiklan soveltaminen

I Perheenjäsenille, jotka eivät asu samassa jäsenvaltiossa kuin asetuksen (EY) N:o 883/2004 17 artiklassa tarkoitettu vakuutettu, vuonna 2018 annettuihin luontoisetuuksiin liittyvät korvattavat määrät määritetään seuraavien keskimääraisten kustannusten perusteella:

	Ikäryhmä	Vuodessa	Nettomäärä kuukaudessa x = 0,20
Espanja	alle 20-vuotiaat	579,45 EUR	38,63 EUR
	20–64-vuotiaat	844,45 EUR	56,30 EUR
	65 vuotta täyttäneet	4 540,59 EUR	302,71 EUR

II Asetuksen (EY) N:o 883/2004 24 artiklan 1 kohdassa sekä 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuihin eläkkeensaajille ja heidän perheenjäsenilleen vuonna 2018 annettuihin luontoisetuuksiin liittyvät korvattavat määrät määritetään seuraavien keskimääraisten kustannusten perusteella:

	Ikäryhmä	Vuodessa	Nettomäärä kuukaudessa x = 0,20	Nettomäärä kuukaudessa x = 0,15 ⁽¹⁾
Espanja	alle 20-vuotiaat	579,45 EUR	38,63 EUR	41,04 EUR
	20–64-vuotiaat	844,45 EUR	56,30 EUR	59,82 EUR
	65 vuotta täyttäneet	4 540,59 EUR	302,71 EUR	321,63 EUR

⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 987/2009 64 artiklan 3 kohdan mukaan kuukausittaiseen kiinteämääräiseen summaan sovellettava vähennys on eläkkeensaajien ja heidän perheenjäsentensä osalta 15 prosenttia (x = 0,15), jos toimivaltaista jäsenvaltiota ei mainita asetuksen (EY) N:o 883/2004 liitteessä IV.

V

(Ilmoitukset)

MUUT SÄÄDÖKSET

EUROOPAN KOMISSIO

Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisen, vähäisen muutoksen hyväksymisen perusteella muutetun yhtenäisen asiakirjan julkaiseminen

(2020/C 164/08)

Euroopan komissio on hyväksynyt tämän vähäisen muutoksen annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 664/2014 ⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

Tämä vähäisen muutoksen hyväksymistä koskeva hakemus on saatavilla komission eAmbrosia-tietokannassa.

YHTENÄINEN ASIAKIRJA

”AIL VIOLET DE CADOURS”

EU-nro: PDO-FR-02103-AM01 – 4.2.2020

SAN (X) SMM ()

1. Nimi

”Ail violet de Cadours”

2. Jäsenvaltio tai kolmas maa

Ranska

3. Maataloustuotteen tai elintarvikkeen kuvaus

3.1. Tuotelaji

Luokka 1.6. Hedelmät, vihannekset ja viljat sellaisenaan tai jalostettuina

3.2. Kuvaus 1 kohdassa nimetystä tuotteesta

”Ail violet de Cadours” on kuivana myytävä valkosipuli, jonka kuiva-ainepitoisuus on vähintään 30 prosenttia. Se valmistetaan Germidour- ja Valdour-lajikkeista, jotka on erotettu violetin valkosipulin paikallisesta kannasta.

Sen valkoisten ulkokuorien päällä on violetinpunaisia juovia.

”Ail violet de Cadours” -valkosipulille on ominaista, että sipulit ovat läpimitaltaan vähintään 45 millimetriä ja muodoltaan säännöllisiä ja pyöreitä. Sipulit tarjotaan myyntiin kokonaisina, hyvin puhdistettuina. Niissä on vähintään yksi ehjä kuori, joka ei ole rikkoutunut. Juuret leikataan sipulin tasalta enintään 2,5 millimetrin pituisiksi. Sipuli tuntuu sekä kynsistä että juuren tyvestä kosketettaessa kiinteältä. Ilman varsia myyntiin tarjottavissa sipuleissa jäljelle jäävän varren pituus on 10–30 millimetriä.

Kynsien kuori on beigen värinen, ja siinä on violetteja juovia. Paloiteltuna kynnen mallon väri vaihtelee norsunluunvalkoisesta kermanvalkoiseen.

(¹) EUVL L 179, 19.6.2014, s. 17.

Siinä on raakana vahva valkosipulin ominaisuus, joka pistää nenään voimakkaasti. Kypsennetyllä "Ail violet de Cadours" -valkosipulilla on valkosipulin ominaisuus. Se tuntuu suussa hieman pistävältä, ja aromit viipyvät suussa pitkään. Se on rakenteeltaan pehmeä ja maultaan hieman makea.

Jotta esillepano olisi yhtenäinen, sipulien on oltava väriltään, muodoltaan ja kooltaan tasalaatuisia. Suurin ja pienin sipuli voivat poiketa läpimitaltaan enintään 20 millimetriä.

"Ail violet de Cadours" -valkosipulin tarjontamuodot on määritelty seuraavasti:

- letti sisältää vähintään yhdeksän sipulia varsineen. Sen paino on 500 g, 1 kg tai 2 kg lettiin sisältyvien sipulien määrän ja koon mukaan.
- nippu painaa vähintään 8 kg ja koostuu sipuleista, joista ei ole poistettu varsia;
- kimppu kootaan sipuleista, joista ei ole poistettu varsia. Sen paino on 500 g, 1 kg tai 2 kg.
- käsin lajiteltu säkki painaa 5 kg ja sisältää sipuleita, joista on poistettu varret;
- käsin lajiteltu myyntilaatikko sisältää läpimitaltaan joko 60–70 mm:n tai yli 70 mm:n kokoisia sipuleita, joista on poistettu varret;
- käsin lajiteltu kori sisältää läpimitaltaan 60–80 mm:n kokoisia sipuleita, joista on poistettu varret;
- verkkopussi painaa enintään 1 kg ja sisältää sipuleita, joista on poistettu varret;
- pakkaus painaa enintään 1 kg ja sisältää sipuleita, joista on poistettu varret.

"Ail violet de Cadours" -valkosipuleita pidetään kaupan alkuperäispakkauksissaan. "Ail violet de Cadours" -valkosipuleita voidaan pitää kaupan irtotavarana vain myyntilaatikoissa ja koreissa.

3.3. *Rehu (vain eläinperäiset tuotteet) ja raaka-aineet (vain jalostetut tuotteet)*

–

3.4. *Erityiset tuotantovaiheet, joiden on tapahduttava yksilöidyllä maantieteellisellä alueella*

Kaikki valkosipulien tuotantoon liittyvät toimet toteutetaan yksilöidyllä maantieteellisellä alueella.

3.5. *Tuotteen, johon rekisteröity nimi viittaa, viipalointia, raastamista ja pakkaamista koskevat erityiset säännöt*

Tuotteen laadun säilyttämiseksi määrätään, että "Ail violet de Cadours" -valkosipulin pakkaamisen on ehdottomasti tapahduttava maantieteellisellä alueella.

Terveydellisen laadun ja vähintään yhden ehjän ulkokuoren säilyttämiseksi "Ail violet de Cadours" -valkosipulia säilytetään nimittäin määritetyissä olosuhteissa, ja sitä käsitellään mahdollisimman vähän.

Lisäksi pakkaamisessa tarvitaan toimijoiden paikallista taitotietoa, joka auttaa tuomaan esiin "Ail violet de Cadours" -valkosipulin ominaispiirteet seuraavin keinoin:

- myyntiin tarjottavat sipulit valitaan huolellisesti siten, että ne ovat väriltään, kooltaan ja muodoltaan tasalaatuisia
- sipulit asetellaan käsin, minkä ansiosta pakkaukset voidaan suunnitella siten, että ehkäistään sipulien kolhiintumista toisiinsa kaupanpidon yhteydessä: lettien, nippujen ja kimppujen varret kiinnitetään tiukasti yhteen, säkit, verkkopussit ja pakkaukset suljetaan tiiviisti ja sipulit asetellaan tiiviisti myyntilaatikoihin ja koreihin.

3.6. *Tuotteen, johon rekisteröity nimi viittaa, merkitsemistä koskevat erityiset säännöt*

Lainsäädännössä edellytettyjen pakollisten merkintöjen lisäksi pakkausmerkinnät sisältävät seuraavat tiedot:

- pakkaajan nimi,
- satovuosi;
- "Ail violet de Cadours" -valkosipulin erityinen tunnistus- ja jäljitettävyyssjärjestelmä.

Lisäksi pakkauksissa, joissa valkosipulia voidaan pitää kaupan irtotavarana, jokainen sipuli varustetaan "Ail violet de Cadours" -tarramerkillä.

4. Maantieteellisen alueen tarkka rajaus

Maantieteellinen alue sijaitsee Haute-Garonnen, Gersin ja Tarn-et-Garonnen departementtien yhtymäkohdassa.

Haute-Garonnen departementti: Bellegarde-Sainte-Marie, Belleserre, Bragayrac, Brignemont, Cabanac-Séguenville, Cadours, Le Castéra, Caubiac, Cox, Drudas, Empeaux, Garac, Le Grès, Lagraulet-Saint-Nicolas, Laréole, Lasserre, Menville, Mérenvielle, Pelleport, Pradère-les-Bourguets, Puységur, Saint-Thomas, Sainte-Livrade, Thil, Vignaux.

Tarn-et-Garonnen departementti Auterive, Beaumont-de-Lomagne, Beaupuy, Bouillac, Le Causé, Escazeaux, Faudoas, Gariès, Goas, Marignac, Maubec, Sérignac.

Gersin departementti: Ansan, Ardizas, Aubiet, Augnax, Auradé, Aurimont, Avensac, Bajonnette, Beaupuy, Bédéchan, Bézéril, Blanquefort, Castillon-Savès, Catonvielle, Cazaux-Savès, Clermont-Savès, Cologne, Encausse, Endoufielle, Escorneboeuf, Estramiac, Frégouville, Gimont, Giscaro, Homps, L'Isle-Arné, L'Isle-Jourdain, Juilles, Labastide-Savès, Labrihe, Lahas, Lias, Mansempuy, Maravat, Marestaing, Maurens, Mauvezin, Monbrun, Monferran-Savès, Monfort, Montiron, Noilhan, Pessoulens, Pompiac, Puycasquier, Razengues, Roquelaure-Saint-Aubin, Saint-André, Saint-Antonin, Saint-Brès, Saint-Caprais, Saint-Cricq, Saint-Georges, Saint-Germier, Saint-Orens, Saint-Sauvy, Sainte-Anne, Sainte-Gemme, Sainte-Marie, Sarrant, Ségoufielle, Séremputy, Seysses-Savès, Sirac, Solomiac, Thoux, Tirent-Pontejac, Touget, Tourrenquets.

5. Yhteys maantieteelliseen alkuperään

"Ail violet de Cadours" -valkosipulin ja sen ympäristön välinen yhteys perustuu sellaisten paikalliskasvustosta peräisin olevien lajikkeiden käyttöön, jotka ovat hyvin sopeutuneita maantieteellisen alueen ilmasto-, maaperä- ja maasto-olosuhteisiin. Ne antavat tuotteelle sen erityispiirteet (sipuleiden violetti väri, koko ja säännöllinen muoto) ja niiden tuotantoon liittyy paikallista osaamista kyseisellä maantieteellisellä alueella. Nämä ominaisuudet antavat tuotteelle sen hyvän maineen.

Maantieteellisen alueen erityisyys

Luonnonolosuhteisiin liittyvät tekijät

"Ail violet de Cadours" -valkosipulin tuotantoalue sijaitsee Midi-Pyrénées'n alueella Haute-Garonnen, Gersin ja Tarn-et-Garonnen välissä. Alueella vallitsevat erityiset ilmasto-olosuhteet, joissa tuntuu valtameren vaikutus talvella ja keväällä ja Välimeren vaikutus kesällä ja erityisesti syksyllä. Talvi on suhteellisen lyhyt ja leuto. Keväisin lämpötilat nousevat tasaisesti, sademäärät ovat suuria ja lisääntyvät voimakkaasti toukokuussa. Kesä on kuuma ja kuiva. Syksy on jokseenkin leuto ja vähäsateinen. Varsinkin kesäisin ja syksyisin alueella puhaltaa kaakosta kuuma ja kuiva Autantuuli.

Tuotantoalueen maasto on kumpuilevaa ja kohtalaisen rikkonaista. Oligoseeni- ja mioseenikausilta peräisin olevien molassien päälle on kehittynyt kalkki- ja savipitoinen sekä runsaasti (vähintään 30 %) savea sisältävä kalsium- ja savipitoinen maaperä, minkä ansiosta sen vesivarannot ovat suuret. Maaston kaltevuuden ja rakenteen ansiosta sadevedet poistuvat luonnostaan hyvin.

Inhimilliset tekijät

Valkosipuli on peräisin idästä, ja se on luultavasti tuotu alueelle Rooman siirtokuntien myötä ajanlaskun ensimmäisillä vuosikymmenillä.

Valkosipulin kaupan jatkuva kehitys johti lopulta siihen, että otettiin käyttöön violetin valkosipulin viikoittaiset markkinat. Kyseiset markkinat järjestetään edelleen Cadoursissa joka keskiviikko heinäkuun puolivälistä joulukuun puoliväliin.

"Ail violet de Cadours" -valkosipulin tuottajien taitotieto tulee ilmi niin valkosipulin viljelyssä kuin käsittelyssä.

Germidour- ja Valdour-lajikkeet on erotettu violetin valkosipulin paikallisesta kannasta. Ensin mainittu merkittiin viralliseen lajikeluetteloon vuonna 1991 ja jälkimmäinen vuonna 2006. Kyseisille lajikkeille on ominaista erityisesti siemenen lyhyt lepotila ja varhainen itäminen, pehmeä varsi ja suurikokoinen sipuli, jonka kuorissa on violetteja juovia valkoisella pohjalla.

Istuttaminen tapahtuu syksyllä lokakuun puolivälin ja joulukuun puolivälin välisenä aikana viljelylohkoille, joilla ei ole kasvanut sipulia kolmeen vuoteen eikä maissia tai durraa edellisenä vuonna. Tyypeä, fosforia ja kaliumia lisätään harkiten viljelytarpeiden ja sen mukaan, mikä on niiden pitoisuus maaperässä.

Korjuu suoritetaan sadon ollessa kypsää.

Seuraavassa vaiheessa suoritettavan kuivauksen ansiosta tuotteen massassa olevasta vedestä saadaan poistettua vähintään 20 prosenttia korjuun jälkeen.

Maantieteellisen alueen tilat ovat tyypillisesti pinta-alaltaan pieniä tai keskisuuria. Tiloilla harjoitetaan monilajista viljelyä, jossa viljantuotannolla on keskeinen asema. Valkosipulin viljely tuottaa tiloille suurta lisäarvoa. Perhetyövoiman saatavuus on luonut edellytykset valkosipulin viljelyn kehitykselle.

Monet vaiheet suoritetaan edelleen käsin, jotta saadaan hyvin puhdistettu valkosipuli, jonka esillepano on asianmukainen: valkosipuli kuoritaan poistamalla vahingoittuneet ulkokuoret ja samalla vähintään yksi kuorikerros säilytetään puhtaana ja koskemattomana, juuret leikataan ja "Ail violet de Cadours" -valkosipulit tarjotaan myyntiin niiden kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisesti. Toimijoiden taitotieto tulee ilmi erityisesti näiden vaiheiden aikana, ja siitä on osoituksena myös sipulien koon, muodon ja värin mukainen huolellinen lajittelu, joka tehdään käsin ja jolla taataan yhtenäinen esillepano.

Tuotteen erityisyys

"Ail violet de Cadours" on kuivattu valkosipuli. Sen pääasiallisena ominaisuutena on violetti väri, joka esiintyy sen ulkokuorien päällä olevissa juovissa. Sipulit ovat läpimitaltaan vähintään 45 millimetriä, säännöllisen muotoisia, eivätkä ne ole haljenneet, eli kynnet eivät ole näkyvissä (vähintään yksi ulkokuori on rikkoutumaton). Juuret leikataan sipulin tasalta.

"Ail violet de Cadours" on visuaalisilta ominaisuuksiltaan, tuoksultaan ja maultaan erityinen ja poikkeaa siten selvästi maantieteellisen alueen ulkopuolella viljeltävään Germidour-lajikkeeseen kuuluvasta violetista kuivatusta valkosipulista. "Ail violet de Cadours" -valkosipuli eroaa muista visuaalisilta ominaisuuksiltaan (sipulin suurempi koko, violetimpi väri ja säännöllisempi muoto) ja tuoksuominaisuuksiltaan (voimakkaampi valkosipulin ominaistuoksu ja vahvemmin pistävä tuoksu). Lisäksi kypsennetyt "Ail violet de Cadours" -valkosipulin erityisyytenä ovat sitkeämmin suussa viipyvä aromi ja väkevämpi maku.

Sipulit tuntuvat sekä kynsistä että juuren tyvestä kosketettaessa kiinteiltä. Ne ovat sadonkorjuu- ja kaupanpitovaiheissa terveitä.

Myyntiin tarjottavat "Ail violet de Cadours" -valkosipulit ovat väriltään, kooltaan ja muodoltaan tasalaatuisia.

Varsineen myytävien "Ail violet de Cadours" -valkosipulien varret kiinnitetään tiukasti yhteen napakaksi kokonaisuudeksi. Ilman varsia myyntiin tarjottavat "Ail violet de Cadours" -valkosipulit pakataan tiiviisti.

Syy-yhteys

"Ail violet de Cadours" -valkosipulin tuotantoalueen olosuhteet ovat olleet tuotteen kehityksen kannalta joka suhteessa suosiolliset.

"Ail violet de Cadours" -valkosipulin ensisijaisena ominaisuutena on sen väri. Tämä on seurausta sellaisten paikalliskasvustosta peräisin olevien lajikkeiden käytöstä, joiden ulkokuorissa on violetteja juovia. Kasvit istutetaan varsin savipitoisille viljelylohkoille, joille sataa runsaasti vettä toukokuussa. "Ail violet de Cadours" -valkosipulin tuotanto savipitoisella maalla, jossa on suuret vesivarannot, edistää nimittäin säännöllisen muotoisten sipulien kehittymistä. Kohtuullisella lannoituksella voidaan estää sipulien halkeilu, minkä ansiosta "Ail violet de Cadours" -valkosipulilla on vähintään yksi ehjä ulkokuori, joka ei ole rikkoutunut.

Toisaalta sipulinmuodostus on perustavanlaatuisen fysiologinen kehitysvaihe, jonka aikana taimien vedentarve on suurimmillaan. Kyseinen nopean kasvun vaihe vaikuttaa suoraan sipulin kokoon, rakenteeseen ja violetin värin ilmenemiseen. Toukokuun sadepiikki kattaa kasvin veden- ja mineraalitarpeen kyseisessä ratkaisevassa vaiheessa, ja sen ansiosta sipuleille kehittyvät "Ail violet de Cadours" -valkosipulin ominaisuudet: vähintään 45 millimetrin läpimitta, pyöreä ja säännöllinen muoto sekä violetti väri.

"Ail violet de Cadours" -sipulien kiinteys on seurausta siitä, että käsittelyvaiheessa varotaan sipulien kolhiintumista toisiinsa, ja lyhyestä markkinointikaudesta, joka päättyy ennen varhaista itämistä.

"Ail violet de Cadours" -valkosipulin hyväkuntoisuus perustuu moneen eri tekijään:

- maaperässä esiintyviä sieni- tai bakteeritauteja estetään leviämistä käyttämällä vuoroviljelyä ja istuttamalla sipulit viljelylohkoille, joilta sadevedet poistuvat luonnostaan hyvin;
- kyseisiä tauteja estetään kehittymistä viljelyn aikana istutuspäivien valvonnan ja kohtuullisen lannoituksen avulla;
- korjuu tapahtuu sadon ollessa kypsää, minkä jälkeen kuivaus ja Autan-tuuli edistävät valkosipulin säilymistä.

Koska käytettävien lajikkeiden varsi on pehmeä, on mahdollista valmistaa "Ail violet de Cadoursille" ominaisia tarjontamuotoja, kuten lettejä, nippuja ja kimppuja.

"Ail violet de Cadours" -valkosipulille on tunnusomaista, että huolellisesti käsin suoritettavan kuorimisen ansiosta ulkokuoret säilyvät ehjinä ja juuret voidaan leikata sipulin tasalta. Käsin suoritettavat vaiheet mahdollistavat sen, että myyntiin tarjottavat sipulit ovat väriltään, kooltaan ja muodoltaan tasalaatuisia. Tuotteen käsittelynkin kattava toimijoiden perinteinen taitotieto kohentaa "Ail violet de Cadours" -valkosipulin laatua ja auttaa pitämään sen hyvänä.

Kaikki tuotantoaluetta kuvaavat ominaisuudet – luonnonoloihin liittyvistä tekijöistä inhimillisiin tekijöihin – myötävaikuttavat siten "Ail violet de Cadours" -valkosipulin erityisominaisuuksien syntymiseen.

Eritelmän julkaisutiedot

(asetuksen 6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta)

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-b9eb2879-fbef-4c10-a287-c0d23d8ef13f

---

OIKAISUJA

Oikaisu komission tiedonantoon – Tilapäiset puitteet valtiontukitoimenpiteille talouden tukemiseksi tämänhetkisessä covid-19-epidemiassa

(Euroopan unionin virallinen lehti C 91 I, 20. maaliskuuta 2020)

(2020/C 164/09)

Sivulla 1, 1 kohdan toisessa virkkeessä:

on: ”Se on myös merkittävä isku globaalille ja unionin taloudelle, ja EU:n toimielinten koordinoituilla taloudellisilla toimilla on äärimmäisen tärkeä merkitys näiden kielteisten vaikutusten lieventämiseksi EU:n taloudessa.”

pitää olla: ”Se on myös merkittävä isku globaalille ja unionin taloudelle, ja jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten koordinoituilla taloudellisilla toimilla on äärimmäisen tärkeä merkitys näiden kielteisten vaikutusten lieventämiseksi EU:n taloudessa.”

Sivulla 2, alaviitteessä 1:

on: ”⁽¹⁾ Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa tällaisesta tuesta, ja komissio arvioi sen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla.”

pitää olla: ”⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisesta tuesta, ja komissio arvioi sen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla.”

Sivulla 8, 31 kohdan kolmannessa virkkeessä:

on: ”Takausmaksun saa veloittaa, jos on olemassa lakisääteinen velvoite pidentää pk-yritysten olemassa olevien lainojen maturiteettia.”

pitää olla: ”Takausmaksua ei saa veloittaa, jos on olemassa lakisääteinen velvoite pidentää pk-yritysten olemassa olevien lainojen maturiteettia.”

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI